

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 29

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 29 d'abril del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3484/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones treballant al Consell de Mallorca sense estar assegurades. 1306
  - 2) **RGE núm. 3650/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Garcías i Simón, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla hidrològic. 1307
  - 3) **RGE núm. 3642/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solar que allotjarà la seu judicial d'Eivissa i Formentera. 1308
  - 4) **RGE núm. 3644/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a proliferació de *lagarta peluda* a Menorca. 1309
  - 5) **RGE núm. 3647/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nivell de coneixement del català a l'administració pública. 1310
  - 6) **RGE núm. 3630/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a repartiment dels fons estatals. (**Ajornada**). 1311
-
-

- 7) RGE núm. 3648/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres de la canonada de proveïment a la costa nord. 1311
- 8) RGE núm. 3637/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a control de les despeses a l'administració autonòmica. **(Ajornada)**. 1311
- 9) RGE núm. 3643/08**, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunions dels batles amb entitats ciutadanes o sindicats. 1312
- 10) RGE núm. 3649/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ampliació del servei especial d'odontologia. **(Ajornada)**. 1311
- 11) RGE núm. 3651/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle. 1313
- 12) RGE núm. 3645/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment dels acords retributius amb el sector de l'educació concertada. **(Ajornada)**. 1311
- 13) RGE núm. 3641/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a contaminació atmosfèrica. 1314
- 14) RGE núm. 3646/08**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment de les previsions de creixement. 1315
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 2489/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Directiva Bolkestein. 1316
- III. MOCIÓ RGE núm. 3525/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució del mercat laboral de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 391/08. 1325
- IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3519/08**, presentada pels Grups Parlamentaris Popular, Socialista, BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Unió Mallorquina i Mixt, relativa a actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública. 1331

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió plenària. I el primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3484/08, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a persones treballant al Consell de Mallorca sense estar assegurades.

La primera, ajornada de la sessió anterior, és la relativa a persones que treballen en el Consell de Mallorca. Per formular la pregunta té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, el Partit Popular va denunciar dia 2 d'abril que hi havia una trentena de treballadors del Consell de Mallorca que no tenien contracte ni estaven assegurats. Dia 7 aquesta denúncia es va reiterar, figura a distints mitjans de comunicació. Després es va poder comprovar i reconèixer per part de la institució que era veritat que hi havia 30 o 33 persones sense assegurar.

Davant d'aquesta situació, jo sé perfectament que el tema de la inspecció és del Govern central, jo ho sé, però això no lleva que vostè també és autoritat laboral a la comunitat autònoma, davant d'aquesta situació que es va denunciar, hi va haver qualche mecanisme que es posés en marxa per part de la Conselleria de Treball?

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Nájera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Margarita Nájera i Aranzábal):

Muchas gracias. Respecto de la pregunta que hace el Sr. Font, desde luego a esta consellera, hasta recibir esta documentación, no le consta que haya ocurrido esta serie de cuestiones que está planteando el Sr. Font. En todo caso, desde luego, no es práctica habitual de ningún organismo y menos del Consell de Mallorca y no me parece nada bien que esto hubiera sido de esta manera. Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Nájera. Vol fer ús de la paraula el Sr. Diputat? Sr. Font, té la paraula.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, jo li puc dir que dia 2 d'abril i dia 7 d'abril aquest tema està denunciat públicament i se sap. Jo li podria dir avui que crec que encara hi ha gent que fa feina per al consell i està sense assegurar, no en aquest cas del departament de Sant Ferran. Davant aquesta situació, què és el que li competeix a vostè? Jo no li he de passar a vostè altres responsabilitats que la seva.

A mi m'agradaria saber quan es denuncia un tema d'aquests, quins són els criteris a l'hora de fer una inspecció per assegurar que no passi això. O si té una explicació de per què no han actuat, una vegada que ja se sap públicament a partir del ple que hi va haver dia 7 d'abril que això era així? I si ens pot assegurar si en aquest moment la situació d'aquestes més de 30 persones ja està regularitzada o no. I si pensa la Conselleria de Treball en qualque moment sancionar aquesta situació, és a dir, en el sentit de tenir gent fent feina sense assegurar, ni cobrar. Ho dic perquè això, ens entendrà qualsevol empresari, qualsevol treballador, si el troben amb una persona sense assegurar o sense cobrar, li poden arribar a caure multes de fins a 60.000 i 90.000 euros per persona. Davant d'aquesta situació, que jo entenc que hi ha un problema que hi ha voluntat d'arreglar-ho, vull saber si la Conselleria de Treball pensa sancionar la institució o pensa fer qualque altra acció.

Li diré que crec que en aquest moment, com que hi ha distints programes que s'han d'acabar de contractar, en el consell continua havent-hi gent sense assegurar. Per tant, jo li demanaria per la part que li pertoca que faci tot el possible per a aquesta regularització. Si és un problema d'algun tipus de concessió que no s'ha fet i no es pot contractar, no posarem cap pega perquè es contracti i després es regularitzi la situació administrativa perquè pugui continuar endavant. Aquesta és l'única finalitat, que els treballadors estiguin assegurats i cobrin. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. Sra. Nájera, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Margarita Nájera i Aranzábal):

Muchas gracias, Sr. Font. A fecha de hoy todos los monitores y monitoras a que hacía referencia usted están de alta, esto sí lo hemos comprobado. De todas maneras la competencia para sancionar este tipo de cuestiones, como usted muy bien sabe, está en el ámbito del Ministerio de Trabajo y, por lo tanto, es ahí donde tendrían que plantear en todo caso la denuncia.

No obstante, desde luego nosotros hemos mantenido reuniones con ellos porque esta situación no se puede dar. De todas maneras ustedes saben que en el ámbito del Consell de Mallorca, en el ámbito de otros ayuntamientos y en el ámbito de otras organizaciones, siempre suele haber en este aspecto asociaciones o entidades privadas que son quienes gestionan estos temas y, por lo tanto, son los responsables de esta situación.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Nájera.

I.2) Pregunta RGE núm. 3650/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Garcías i Simón, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla hidrològic.

La següent pregunta és relativa al Pla hidrològic i la formula el Sr. Antoni Garcías i Simón del Grup Parlamentari Socialista. Sr. Garcías, té la paraula.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El passat 10 d'octubre del 2007, en el marc de la Comissió d'Ordenació del Territori, el conseller de Medi Ambient va comparèixer per tal d'informar sobre les línies d'actuació de la conselleria. Sobre la qüestió dels recursos hídrics va anunciar l'elaboració i l'aprovació d'un nou pla hidrològic per tal d'adaptar-lo a la directiva marc de l'aigua.

Ens podria explicar, Sr. Conseller, en quina fase de redacció es troba aquest nou pla hidrològic?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Garcías. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, en aquests moments es troba ja realitzada i finalitzada la primera fase de planificació hidrològica, que és l'actualització i la fixació d'objectius i els programes de mesures. També s'ha realitzat ja el document d'inici de l'avaluació ambiental estratègica, s'ha fet un primer procés de participació pública i s'han elaborat un seguit d'estudis que seran necessaris per a la realització del Pla hidrològic sobre caracterització d'estat de masses d'aigua, substàncies prioritàries, pressions sobre masses d'aigua, etc.

En aquests moments s'està elaborant el document del Pla hidrològic, l'informe de sostenibilitat, l'anàlisi de costos, eficiència de les mesures, i el Pla d'emergència de sequeres. Confiam que dia 30 de juny tenguem ja el primer esborrany del Pla hidrològic i després s'obrirà un període de participació pública que finalitzarà a finals d'any. Confiam també que el març de l'any que ve tendrem ja la proposta definitiva del Pla hidrològic i que el juny s'aprovarà el Consell Balear de l'Aigua per després remetre'l a Madrid perquè el Ministeri de Medi Ambient l'aprovi a finals de l'any que ve.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula el Sr. Garcias? No.

I.3) Pregunta RGE núm. 3642/08, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a solar que allotjarà la seu judicial d'Eivissa i Formentera.

Passam doncs a la següent pregunta, és relativa al solar que allotjarà la seu judicial d'Eivissa i Formentera i la formula el Sr. Miquel Jerez. Sr. Jerez, té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, dia 17 d'abril d'aquest mateix any, el president del Tribunal Superior de Justícia, el Sr. Antoni Terrassa, visitava Eivissa i es reunia amb el president del Consell Insular, Sr. Xico Tarrés. L'endemà, dia 18 d'abril del 2008, ens aixecàvem amb els següents titulars en premsa: *"El Tribunal Superior de Justicia alerta de que el proyecto de juzgados está obsoleto antes de empezar. Las dudas surgen ahora sobre la superficie del solar y si éste podrá acoger este nuevo volumen"*.

Des del Grup Parlamentari Popular voldríem saber, tenir l'opinió del conseller sobre com valora aquest fet, aquestes declaracions i si considera, el conseller de Presidència, que el solar destinat a allotjar la nova seu judicial és suficient després de conèixer l'opinió d'aquest tribunal.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jerez. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, el Govern pretén que el solar pugui ubicar no només les setze unitats judicials de l'avantprojecte que es maneja des de Madrid, sinó les vint unitats que sembla que és el que demanda ara el Tribunal Superior de Justícia. A mi particularment m'agradaria que el solar pogués ubicar totes les possibles i futures ampliacions d'aquestes infraestructures de serveis públics de justícia.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Sr. Jerez, vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, a nosaltres també ens agradaria que això fos així. En qualsevol cas ens preocupa aquesta situació, una situació de desconcert, de contradiccions, una situació absolutament d'incertesa, i les contradiccions són les següents. La primera evidentment era de setze unitats judicials. Dia 18 d'abril del 2008, quan el Sr. Antoni Terrassa visita Eivissa, com li he dit, diu que no són necessàries les setze, sinó que són vint les unitats necessàries judicials. El mateix dia, amb absoluta celeritat, reacciona el ministeri i diu que a l'edifici és viable la ubicació de vint unitats judicials.

Però per si això no fos prou, el mateix dia el Sr. Antoni Terrassa diu que en un futur no molt llunyà aquesta seu haurà de tenir entre 20 i 25 unitats judicials, clar, passam de 16 a 25. No sé si al Sr. Conseller això li pareix una proporció bastant extraordinària. En qualsevol cas, continuam sobre aquesta qüestió, els criteris que maneja el ministeri són de 400 metres per unitat judicial. Què passaria? Si parlem de 20, multiplicat per 400 ens dóna 8.000 metres quadrats. El solar ara mateix previst en té 7.500, és a dir, 7.500 metres possibles de construcció sobre rasant, per tant, ens faltarien metres.

Per si això no fos prou, el regidor d'urbanisme de l'Ajuntament d'Eivissa ens diu que encara està a l'espera que el ministeri li digui a ell quantes unitats judicials són necessàries dins aquest mateix edifici. Per tant, ens estranya que encara a hores d'ara estiguem esperant que el ministeri ens digui quantes unitats judicials fan falta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, jo vull deixar clar a la cambra que està parlant d'una competència que és exclusiva de l'Estat. Per tant, la nostra participació, la participació del Govern en aquest tema és una participació expectant.

La segona qüestió és que jo estic molt content que vostès estiguin per la labor de voler resoldre açò, però *obras son amores y no buenas razones*. La participació del PP fins a aquest moment per resoldre aquest problema ha estat posar entrebancs durant quatre anys per a l'aprovació del Pla General d'Eivissa i després, quan semblava que açò ja ho havíem passat, ara resulta que diputats o consellers del Consell Insular d'Eivissa el que han fet és posar un contenciós administratiu contra l'aprovació definitiva de la modificació del Pla General...

(Remor de veus)

Òbviament poden dir vostès el que trobin, però realment de les obres als fets hi ha molta diferència. I mentrestant vostès poden fer discursos que estan per la labor, però els fets diuen exactament el contrari. Jo tenc més confiança que es pugui resoldre mitjançant una negociació, que no serà fàcil perquè Eivissa no té massa solars que puguin donar cabuda a aquesta infraestructura de la justícia. Però jo tenc més confiança en aquesta negociació que en la seva participació.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues.

I.4) Pregunta RGE núm. 3644/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Simó Gornés i Hachero, del Grup Parlamentari Popular, relativa a proliferació de *lagarta peluda* a Menorca.

La següent pregunta és la RGE núm. 3644, relativa a la proliferació de *lagarta peluda* a Menorca i la formula el Sr. Josep Gornés. Sr. Gornés, té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, convindrà amb mi que té vostè entre mans un assumpte pelut. Des de fa uns anys els boscos d'alzines de Menorca sofreixen una plaga que les deixa sense fulles a causa de la proliferació d'una eruga, coneguda popularment com *lagarta peluda* que les deixa molt malmeses.

Des del 2005 es van repetint cada vegada amb més força. L'any passat se la va combatre mitjançant fumigació i trampes biològiques. Enguany el procés es torna repetir i sembla que no s'estan adoptant les mesures adequades, sinó que les administracions, el Govern i el Consell de Menorca en aquest cas, no es posen d'acord sobre quina és la manera adequada d'afrontar aquest assumpte i es dediquen a criticar-se un a l'altre la seva ineficàcia. És més, el Consell Insular de Menorca l'acusa de no saber com afrontar la plaga i que, de fet, no hi ha plaga.

Per tant, Sr. Conseller, voldríem saber si està d'acord que la proliferació de *lagarta peluda* a Menorca no constitueix actualment una plaga que tenguí incidència sobre els boscos de l'illa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, supòs que es refereix a la plaga d'eruga peluda, que vostè li diu *lagarta*. I li he de dir que no, que la meua opinió és que vostè em demana si estic d'acord que no constitueix una plaga, jo li dic que no, que no hi estic d'acord. Però en qualsevol cas crec que la meua opinió no és massa rellevant, sinó que l'opinió rellevant és la dels tècnics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Vol fer ús de la paraula el Sr. Gornés? Té la paraula.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, la paraula rellevant és la dels tècnics, com diu el seu tècnic, el Sr. Lluís Núñez, cap de Sanitat Forestal de Balears, allà on dia 26 de gener del 2008 advertia ja que Menorca sofriria aquest estiu una violenta plaga de *lagarta peluda*, nom comú, Sr. Conseller. O com diu també el Consell Insular de Menorca, dia 22 de febrer del 2008, allà on es demana que s'encomani la gestió per afrontar aquesta plaga.

És a dir, primer no es posen d'acord les administracions públiques per afrontar un greu problema que afecta directament els boscos d'alzines de l'illa de Menorca i també molt directament a les persones que viuen a les rodalies allà on es produeix aquesta plaga i que veuen directament afectades les seves cases. I segon i més greu, no es posen vostès d'acord sobre quines mesures s'han d'articular per tal d'evitar aquest fet. Vostès saben, almanco des del gener, perquè ha sortit publicat a la premsa, que els seus mateixos tècnics avisen que aquest estiu es produirà aquest fet.

Per tant, Sr. Conseller, ens preocupa moltíssim aquesta inactivitat i aquesta d'actuació per afrontar un problema molt directe.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gornés. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gornés, a mi el que em preocupa és que vostès no fessin res, o fessin molt poc durant els anys anteriors. Aquí tenc l'informe del cap del servei de sanitat forestal i diu que des del servei de sanitat forestal es va proposar un tractament l'any 2005 i no va ser aprovat. Això ho diu l'informe tècnic.

L'eruga peluda va defoliar greument els alzinars de Menorca l'any 2005 i l'any 2006. Els atacs de l'eruga peluda l'any 2007 varen ser molt greus. La situació a l 1 de juny del 2007 era que hi havia 3.700 hectàrees afectades, un 68% dels alzinars de Menorca. L'any 2007 només varen autoritzar tractar amb helicòpter 813 hectàrees de les 3.000 i busques afectades. Per tant, jo crec que vostès no han de venir a donar lliçons de com s'ha de tractar aquest tema. A més, quan el mateix informe diu que és insuficient aquest nombre d'hectàrees, 813, perquè no es va autoritzar a realitzar més superfície.

Per tant, efectivament hi ha i ho diuen els tècnics, ho diu tant el cap de servei de sanitat forestal de la conselleria, com informes externs que s'han demanat a reconeguts especialistes, com són el Dr. Josep Maria Ribes i Flic, professor de la Universitat de Barcelona, i el Dr. Juli Pujada Villart. És a dir, s'ha demanat als més entesos en aquest tema si calia actuar, ens han dit que sí. I per això en el BOIB de 17 d'abril surt la proposta de resolució del conseller que declara l'existència de plaga d'eruga peluda a l'illa de Menorca i qualifica d'utilitat pública les mesures fitosanitàries que s'adoptin per al seu control. Per això hem contractat TRAGSA perquè dugui a terme les actuacions necessàries per combatre aquesta plaga, conforme a les propostes que ens facin els serveis tècnics de la conselleria.

Jo en aquest sentit i aclarint els dubtes que pugui haver suscitat aquesta actuació, tenim com li he dit abans tres informes, tots tres de persones amb una opinió rellevant, que ens diuen que en la situació en què es troben els alzinars de Menorca, amb una climatologia aquests darrers anys massa favorable a la plaga i contrària a la vegetació, un debilitament de la massa arbòria i la minva dels enemics naturals de la plaga, ens recomanen actuar i això és el que està fent la conselleria. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt.

I.5) Pregunta RGE núm. 3647/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Maria Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a nivell de coneixement del català a l'administració pública.

La següent pregunta és la RGE núm. 3647 és la relativa a nivell de coneixement del català a l'administració pública. La formula el Sr. Josep Maria Costa. Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Amb el canvi de Govern l'any 2003, una de les primeres mesures que va prendre el Govern Matas va ser el mes de setembre el decret en el qual es minaven els coneixements del català per a determinades escales en el cos dels funcionaris. Crec que seria bo en primer lloc saber quina opinió li mereix al Govern, a vostè, Sra. Consellera d'Interior, aquesta sentència que s'ha dictat. No vull perdre l'ocasió per agrair a la central sindical que va ser la que va posar el recurs que va fer una defensa dels drets lingüístics del català, concretament Comissions Obreres.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Sra. Leciñena, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Costa, en primer lugar quiero manifestar, como no puede ser de otra manera, el total respeto a la decisión del Tribunal Superior de Justicia. En segundo lugar también quiero expresar que este gobierno está de acuerdo con la sentencia dictada el pasado 11 de abril y que declara inadecuado el ordenamiento jurídico varios artículos de este decreto que el anterior conseller de Interior aprobó. Era regresivo, suponía dar un paso atrás en lo que es la exigencia del nivel de conocimiento de catalán para los funcionarios, para el personal de la administración respeto al decreto que había el año 2001.

Conviene recordar que este decreto del 2003 no contó con ningún informe del Consell Consultiu, dado que a este órgano se le pidió que emitiera un informe en pleno mes de agosto, por la vía urgente, es decir, en un plazo máximo de quince días. No entendemos por qué era necesaria tanta urgencia. Tampoco entendemos el concepto de normalización lingüística del anterior conseller de Interior, dado que posteriormente al poco tiempo también se aprobó otro decreto en el que se eximía de conocimiento de la lengua catalana al personal de la administración mayor de 50 años y que también fue motivo de anulación.

Por tanto, en la anterior etapa del Partido Popular respecto a normalización lingüística se hicieron dos decretos, los dos eran para rebajar el nivel de catalán exigido a los trabajadores de la administración pública y los dos han sido anulados. Decir también que además el decreto sobre el que se ha dictado sentencia el 11 de abril, no contó con la aprobación de la mayoría de los sindicatos de la mesa de negociación. De hecho, como usted ha recordado, fue un sindicato el que recurrió este decreto.

Para terminar, decir que en el actual gobierno y a través de la Conselleria de Interior nos estamos preparando para poder dar cumplimiento a esta sentencia dictada por el Tribunal Superior de Justicia, estamos preparando un decreto de normalización lingüística para recuperar este nivel de conocimiento del catalán como había en el decreto del 2001. Y por supuesto este decreto

cumplirá con todos los trámites administrativos y también será negociado con representantes de estos trabajadores.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Leciñena. No vol fer ús de la paraula el diputat.

Passam a la pregunta número 6...

Sr. Moragues?

I.6) Pregunta RGE núm. 3630/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a repartiment dels fons estatals.

I.8) Pregunta RGE núm. 3637/08, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a control de les despeses a l'administració autonòmica.

I.10) Pregunta RGE núm. 3649/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Torres i Marí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ampliació del servei especial d'odontologia.

I.12) Pregunta RGE núm. 3645/08, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Fiol i Amengual, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incompliment dels acords retributius amb el sector de l'educació concertada.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

És per demanar l'ajornament d'algunes preguntes adreçades a consellers que no són aquí avui amb nosaltres. Em referesc a les preguntes 6 i 8, adreçades al conseller d'Hisenda, a la pregunta 12 a la consellera d'Educació, i a la pregunta 10 al conseller de Salut.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues.

I.7) Pregunta RGE núm. 3648/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres de la canonada de proveïment a la costa nord.

Passam doncs a la pregunta RGE núm. 3648 i per formular-la té la paraula el Sr. Josep Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, els nuclis de Fornells, Ses Salines i Platges de Fornells al nord d'Es Mercadal reben el subministrament d'aigua des dels pous de Sa Roca i ho fan a través d'una canonada de PVC que ja és molt antiga i que té avaries constants. Açò provoca problemes molt greus per a aquests nuclis de població, que també són turístics, ja que queden totalment desproveïts quan es produeixen aquestes avaries.

És per açò que des del municipi d'Es Mercadal ja fa molts d'anys que es reclamen solucions i aquestes passen per una nova canonada que vagi des de la cruïlla de Biniguardó fins a Fornells, passant per Ses Salines i donant aigua també a Platges de Fornells. Tenim coneixement que hi ha un projecte que consta d'una canonada de ferro de fundició, per tant garantida per 50 anys i que també contempla la construcció d'un nou dipòsit de 1.600 tones, quan l'actual és de 400. Es tracta d'una inversió molt important per a Es Mercadal i per a la zona nord, amb un cost aproximat de 3,5 milions d'euros que serà finançant en un 50% entre l'ajuntament i el Govern a través del Consorci d'Aigua.

És per la importància que té aquesta inversió que li volem demanar, Sr. Conseller de Medi Ambient, si considera el Govern prioritària aquesta inversió? Quina és la data prevista per a la seva adjudicació? I quins són els terminis prevists perquè la zona de Fornells tenguí garantit un subministrament de qualitat i deixi, per tant, de patir aquestes greus deficiències?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carretero. Té la paraula per contestar-li el Sr. Grimalt.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, dins l'administració de vegades donar dates de terminis és una mica arriscat, però crec que en aquest cas podem donar-les sense massa dificultats. El projecte de proveïment d'aigua potable a la costa nord, concretament a la zona de Fornells és una prioritat d'aquest govern i li he d'avançar que aquest projecte ja ha sortit a licitació, ja s'ha tret a concurs i confiam poder-lo adjudicar les properes setmanes.

Per tant, si no hi ha res de nou i tot va bé, les obres començarien el mes de juny. Les obres consisteixen en una conducció des d'Es Mercadal fins a Platges de Fornells, amb un nou dipòsit regulador a Fornells, conducció des de Fornells al nou dipòsit, connexions i derivacions, automatització, equipaments i tractament de potabilització. Aquesta obra té un pressupost, com vostè ha dit, de 3,5 milions d'euros i el termini d'execució és d'un any. L'objectiu és, per tant, que a l'estiu del 2009 haguem donat solució a les deficiències de subministrament d'aigua potable que té la zona de la badia de Fornells.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula el diputat?

I.9) Pregunta RGE núm. 3643/08, de l'Hble. Diputat Sr. José María Rodríguez i Barberá, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reunions dels batles amb entitats ciutadanes o sindicats.

Passam doncs a la següent pregunta, la novena, relativa a reunions dels batles amb entitats ciutadanes o sindicals que formula el Sr. José María Rodríguez. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Sr. Conseller, los servicios públicos afectan a veces en su (...) a más de un municipio, los de enseñanza, salud, asuntos sociales y siempre o casi siempre la prestación de los mismos es susceptible de mejora, a veces nacen iniciativas de un sindicato, de una entidad que invita a diversos alcaldes para reunirse para estudiar cómo se prestan estos servicios y ver cómo se pueden mejorar.

¿Qué opinión le merece al conseller que para tratar de mejorar la prestación de los mismos a los ciudadanos de los que son alcaldes se reúnan diversos alcaldes con un sindicato (...) que los ha invitado?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Rodríguez, tot el que sigui diàleg i participació forma part de la nostra cultura política.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Es evidente, Sr. Conseller, que de acuerdo con su pregunta, ¿cómo valora usted entonces que un director general se dirija mediante una circular no personalizada a diversos alcaldes que han tenido la osadía de reunirse para estudiar cómo se prestan los servicios del Hospital de Inca? Un director general. ¿Qué opinión le merece a usted que no lo haya hecho el conseller en una carta personalizada, que lo haga un director general con una carta circular para todos los alcaldes?

El tono del escrito recrimina a los alcaldes que se hayan reunido con un sindicato y no con el Gobierno para estudiar cómo se mejoran los servicios del Hospital de Inca. Es verdad, no puede ser. ¿Pueden los alcaldes, en el ejercicio de sus funciones, pensar para mejorar los servicios de salud, reunirse

con quien estiman conveniente para mejorar estos servicios, hacer propuestas al ejecutivo para mejorar la (...) del hospital de Inca, ¿pueden, Sr. Conseller, los alcaldes respirar sin pedir permiso al Gobierno? El Sr. Director General de Salud le dice a los alcaldes: "*amb aquesta carta vull expressar-li la meva sorpresa perquè vulgui establir aquest canal de comunicació -és a dir, una reunió de batlles amb un sindicat- mitjançant un sindicat mentre hi ha canals vius que permeten donar continuïtat al diàleg entre municipis i l'administració sanitària. Entenc que aquestes relacions ja existeixen amb les reunions que ha establert el gerent de l'actual hospital d'Inca, Don Federico Álvarez, i que poden tenir altres vies*"

Bé, doncs si poden tenir altres vies com, per exemple, que un sindicat convoqui els batlles per reunir-se amb ells i estudiar la millora dels serveis, per què se'l recrimina?, per què un director general es dirigeix a un batlle amb una circular ciclostilada, como cuando estábamos en la democracia, y no es el conseller el que se dirige a la máxima autoridad d'un municipi per dir-li el que podrien fer en conjunt.

Gràcies, Sr. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, jo no estic gens d'acord amb aquesta circular, per tant, si em demana la meva opinió personal no hi estic d'acord perquè pens que, efectivament, tots els representants de la societat, amb els batlles al capdavant sigui el d'Inca o sigui el d'una altra banda, han de defensar la major qualitat possible dels serveis públics, per tant, jo, si és així com vostè ho diu i no ho neg, efectivament, la meva opinió personal en aquest cas és que no basta (...) director general, però jo li recoman que aquesta pregunta la faci al conseller de Salut que segurament li podrà donar alguna explicació de caràcter sanitari que a mi se m'escapa. Crec i, per tant, els vull repetir altra vegada que jo crec que tot el que serveixi perquè els ciutadans participin de la gestió pública, participin de la preocupació per la cosa pública és una preocupació amb la qual estic absolutament d'acord, que jo faig tot el possible per promocionar-la.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. La següent pregunta és la número 10 i està també ajornada per a la propera sessió.

I.11) Pregunta RGE núm. 3651/08, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle.

Passam doncs a la pregunta número 11 que és relativa a la reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle. La formula el diputat Josep Juan i Cardona. Sr. Cardona, té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El text de la pregunta crec que és prou clar, però el formularé a efectes de constància al Diari de Sessions i és si comparteix, l'Hble. Consellera de Comerç, Indústria i Energia, la postura adoptada a Viena que estipula la necessitat de reduir d'aquí a l'any 2020 les emissions de gasos d'efecte hivernacle entre un 25% i un 40% respecte del nivell de l'any 1990.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Cardona. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, Sr. Cardona. Bon dia senyores i senyors diputats. La resposta és rotundament sí.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Vives. Sr. Cardona, vol fer ús de la paraula? Té la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, la contundència de l'afirmació maldament sigui breu, extremadament breu, m'ompl de satisfacció, però és que jo li faria un suggeriment si realment creu que ha de ser així. És necessari, Sra. Consellera, per aconseguir això, com és molt natural, incrementar d'una manera importantíssima la generació energètica, ja no només tenir en funcionament el gasoducte que serà la reducció més important, sinó incrementar d'una manera importantíssima les energies de règim especial, és a dir, les energies renovables, és incrementar també la reducció, o l'estalvi energètic, etc. Però perquè això passi, Sra. Consellera, jo crec que s'ha de generar confiança, confiança amb el sector privat que ha d'invertir en aquest tipus d'energia. Li ho explico. Miri, vostès ara tramiten, per cert d'una manera molt lenta, molt lenta, molt lenta, tramiten tots els projectes que havien quedat de l'anterior legislatura que poden sumar en foltovoltaica, per exemple, uns 90 megawatts, que això és important i està molt bé, però, quants n'hi han entrat ara, quants projectes han entrat a la conselleria els darrers mesos? A mi em sembla que, per no dir cap, molts pocs, i és perquè jo atribueix a això a la falta de confiança del sector privat en la tramitació d'aquests expedients.

Hi ha hagut una aturada massa grossa, a més d'una aturada massa grossa hi ha hagut incertesa per part de l'administració respecte d'aquestes inversions, i parlo d'inversions molt grosses. En aquest moment s'ha passat ja als possibles interessats un esborrany de procediment per autoritzar les instal·lacions d'energia solar fotovoltaica per a interès públic, una ordre que preveu regular només el procediment i entrar a fons de qüestions i modificacions prou importants que generen una reacció important per part dels instal·ladors. Jo, Sra. Consellera, coincideixo amb vostè en la necessitat d'arribar a la conclusió que deia vostè rotundament sí, que és reduir els gasos d'efecte hivernacle d'una manera important d'aquí al 2020, però perquè això passi és...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

EL SR. JUAN I CARDONA:

... necessari que la iniciativa privada estigui defensada i ara no hi està.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Sí, Sra. Presidenta. Si m'ho permet li ampliaré una mica la pregunta i és que en el marc dels acords internacionals en matèria de canvi climàtic tenim clara la necessitat que els governs prenguin mesures a curt, a mig i a llarg termini tant per a l'adaptació als possibles canvis que es puguin produir com per posar tots els mitjans per frenar-ho i amb això feim feina.

L'estratègia espanyola de canvi climàtic i d'energia neta, Horitzó 2007, 2112, 2008 aprovada precisament pel Consell de Ministres, de dia 2 de novembre del 2007, defineix el marc d'actuació i de coordinació de les distintes administracions públiques per tal d'assegurar la reducció d'emissions i establir que un dels objectius del quinquenni 2008-2112 és, precisament, aconseguir que l'increment de les emissions totals a Espanya no suposi més d'un 37%.

Dins aquest context les comunitats autònomes, com vostè sap molt bé, tenim competències i som clau per identificar i posar en marxa distintes mesures. Per tant, jo crec que des del Govern autonòmic ho tenim assumit i es fa feina en aquest sentit. Jo, des de la Conselleria de Comerç i Indústria, li puc assegurar que impulsam i estam a favor, absolutament, de la implantació d'energies renovables. No s'ha aturat cap projecte exceptuant alguna excepció molt excepcional -valgui la redundància- per problemes territorials, però continuen entrant projectes i parlo amb els promotors que cada dia ens fan propostes noves i ens vénen a fer consultes.

Després, també, dins del marc del conveni amb l'IDAE hem incrementat moltíssim la partida pressupostària que vostès tenien per tal de tenir més línies de subvenció en eficiència energètica, il·luminació pública, semàfors, reducció de consum a edificis, en el sector de serveis.

També vostè ha fet referència a l'arribada del gas a les Illes que permetrà un canvi progressiu de combustible. També s'impulsarà en el canvi l'eficiència energètica en la conducció així com el canvi de combustible a les flotes captives com és l'EMT, EMAYA, instal·lant un assortidor de gas i també impulsarem, i també vostè ha fet esment, l'arribada de gas que ens permetrà impulsar la cogeneració i trigeneració distribuïda en el territori. Una prova evident de la feina que hem fet i que feim conjuntament tot el Govern és que ja tenim en marxa una central, l'ampliació d'una central al Parc Bit.

Per tant, jo crec que tota aquesta relació d'accions que li acab de dir posa damunt la taula la voluntat d'aquest govern d'impulsar les energies renovables, les energies netes i de disminuir les emissions de gasos. No és cert que hi hagi projectes aturats, no és cert que hi hagi problemes, el que sí és cert és que es tramita una ordre i no li vull amagar que té certes dificultats precisament per un tema competencial que en cap cas des de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia no volem perdre i, per tant, feim feina d'una manera molt seriosa, tenim clar que les competències són nostres i les volem mantenir i en aquest sentit feim feina.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vives. La següent pregunta queda també ajornada per al següent plenari.

I.13) Pregunta RGE núm. 3641/08, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Unió Mallorquina, relativa a contaminació atmosfèrica.

I passam a la número 13, i darrera del dia d'avui, relativa a la contaminació atmosfèrica que formula el diputat Sr. Bartomeu Vicens. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Les Directives comunitàries 1999/0030 i 2000/0069 estableixen uns criteris d'avaluació i valors límits tant de biòxids de sofre i de nitrogen nocius com de monòxids de carbó i benzè. També el Reial Decret de la comunitat autònoma, el 1073/2002, parla que el Govern, juntament amb les seves competències i amb les entitats locals, ha d'adoptar les mesures necessàries per garantir que les concentracions dels contaminants no superin els valors límits així com les mesures urgents tendents al restabliment de les concentracions de contaminants per sota del llindar de l'alerta.

Concretament ens agradaria saber si davant l'aparició de notícies negatives fa unes setmanes, pel que fa a la superació de contaminants a l'atmosfera de Palma, què farà la Conselleria de Medi Ambient?

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, aquestes informacions, aquestes dades sobre la mala qualitat de la qualitat de l'aire de Palma precisament varen sortir de la Conselleria de Medi Ambient que disposa d'una xarxa d'estacions de vigilància de la qualitat de l'aire a Palma. Concretament l'estació ubicada al carrer Foners, que és una zona de trànsit intens, va detectar ja el 2006 que les quantitats de diòxids de nitrogen eren superiors a les permeses per les directives europees. L'any 2007 no va ser així perquè les condicions meteorològiques varen ser favorables, però enguany, el febrer del 2008, al carrer Aragó també s'han detectat concentracions de partícules de diòxid de nitrogen superiors a les que estableixen les directives.

Les causes, òbviament, són l'augment de la densitat de la intensitat de trànsit a Palma, per una banda, i el fet que molts de ciutadans hagin substituït vehicles de benzina per vehicles que són més eficients energèticament, però que produeixen més contaminació de determinats elements com són els diesel. A més a més, evidentment, a la zona del bar Güell la pantalla produïda pels edificis fa que els contaminants no es dispersin amb tanta facilitat.

Una vegada aparegudes aquestes dades ja, des d'agost del 2007, la Direcció General de Canvi Climàtic s'ha posat en contacte amb l'Ajuntament de Palma per prendre un conjunt de mesures que, evidentment, s'han de prendre conjuntament perquè moltes competències són municipals. A l'octubre també s'hi ha incorporat la Direcció General de Mobilitat i han tengut ja una sèrie de reunions tècniques per elaborar un pla de millora de la qualitat de l'aire de Palma, aquest pla establirà tota una sèrie de mesures quant a foment del transport públic, restricció del trànsit i mesures sobre vehicles i d'altres. L'esborrany d'aquest pla s'aprovarà per juny i s'enviarà al Ministeri de Medi Ambient amb l'objectiu que s'aprovi per decret i que les mesures contemplades siguin d'obligat compliment.

La veritat és que els increments en relació amb els màxims legals no són molt importants, hi ha altres ciutats, moltes ciutats espanyoles, que estan molt pitjor que la ciutat de Palma, però en qualsevol cas estam obligats i així ho feim a adoptar mesures. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula el diputat?

I.14) Pregunta RGE núm. 3646/08, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compliment de les previsions de creixement.

Passam, doncs, a la següent i, aquesta sí, darrera pregunta que és relativa al compliment de les previsions de creixement que formula la Sra. Rosa Estaràs. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, el Sr. Solbes després de les eleccions a Espanya ha començat a anunciar un important deteriorament de l'economia i ha rebaixat la taxa de creixement acceptant, a la fi, els efectes d'una crisi important per a aquest any i per a l'any vinent, de fet ha estimat que el creixement davallarà d'un 3,1% a un 2,4 o 2,3% , ahir el Sr. Almunia el va davallar fins a un 2,2%.

Als pressuposts del Govern que va aprovar el desembre vostè va xifrar el creixement de les Illes Balears en un 2,7%. Corregirà aquesta xifra de creixement? La mantindrà? Si la corregeix, corregirà, per tant, els ingressos, les despeses, la creació de feina i l'atur? Pensi que el Sr. Zapatero, 46 dies després de les eleccions, ha incomplert ja les seves promeses, va dir que crearia plena ocupació per a l'any 2012 i ara no pot complir aquesta promesa; va dir també que *en primavera, en el mes de abril* es baixaria la inflació i la inflació ha pujat com no havia pujat mai els dotze darrers anys; va dir també que l'euríbor baixaria immediatament i ha pujat l'euríbor com mai ho havia fet des de l'any 2000. Vostè reconeix la situació i, per tant, li donarà sortida? Corregirà aquestes previsions de creixement? Què poden escoltar els ciutadans de les Illes Balears dels seus compromisos? Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. He de dir que de moment des del Govern de les Illes Balears no hem fet cap canvi quant a les previsions de creixement si bé el conseller ja ha anunciat que dins el mes de juny s'analitzaran aquestes previsions. Jo vull recordar que al moment de fer els pressuposts nosaltres ja baixàrem les previsions perquè les previsions que havia fet el Partit Popular eren d'un creixement d'un 3,2% i nosaltres ho deixàrem en un 2,8%.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. El corregesc, president, l'any 2007 el creixement que vàrem tenir va ser del 3,1%. L'any 2008 el creixement l'ha fixat vostè no l'he fixat jo, jo ja no era al Govern ni vaig fer aquest pressupost, i vostè el va fixar en el 2,7%. Per tant, el que sí és cert és que mentre vàrem governar el creixement era del 3,1% i ara és del 2,7%, i jo li deman si farà aquesta revisió.

Miri, Sr. President, estam en una situació complicada, abans d'eleccions vàrem tenir un debat aquí, jo li vaig proposar una interpel·lació el mes de febrer, i li vaig explicar que perdiem competitivitat, que hi havia una crisi de confiança, que les hipoteques pujaven, que era difícil arribar a finals de mes, que hi havia una crisi al sector immobiliari i de la construcció, que el petit comerç havia passat la temporada més difícil de la seva història, vostè ho va negar, va dir que no hi havia tal crisi, el Sr. Zapatero, si ho recorden, va dir que era antipatriota parlar de crisi, la realitat és que avui no es venen habitatges, ho deia ahir el Sr. Almunia, especialment a Balears, el consum es frena, a les Illes Balears no es crea ocupació, 58.300 persones avui no tenen feina i tenim la taxa més alta de tota Espanya, la morositat augmenta, el benestar està en un clar retrocés, i per això li deman, i cregui que és una pregunta que es fan tots els ciutadans, vostè revisarà aquest creixement? Quins ingressos té? Vostè ha de tenir menys ingressos perquè l'impost de transmissions patrimonials i l'IVA ha hagut de baixar. Sr. President, s'ha passat de prometre el *pleno empleo* el Sr. Zapatero, i també vostès, a la plena incapacitat per crear feina, estam tots preocupats i els seus programes d'inversions no arriba, no arriba el tren, la llei d'habitatge la hi discuteix la seva sòcia la Sra. Calvo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Estaràs, vostè també es passa.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

... i no tenim encomanes de gestió per al tema de carreteres. Sr. President, què ens pot oferir?

Gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Efectivament, tenim menys ingressos i molts deutes, Sra. Estaràs, molts, molts, i feim molts esforços per intentar aclarir una situació que vostès ens deixaren. Nosaltres mai no hem negat la situació d'alentiment econòmic produïda dins el món de la construcció, a l'inrevés, feim feina, precisament, amb el món de la construcció per tal de temperar aquesta situació i feim feina de forma molt coordinada amb ells a fi que puguin tenir accés a totes i cada una de les inversions que es faran per part de

la comunitat autònoma, per tant, nosaltres no hem negat res absolutament. El que sí feim és intentar impulsar a aquesta comunitat autònoma una altra manera de créixer perquè vostès es varen jeure dins l'antiga manera de créixer i d'aquí aquests problemes.

Després d'un empatx, Sra. Estaràs, solen tenir mal de panxa i nosaltres ara passam el mal de panxa de polítiques molt alegres en matèria d'especulació, i aquest és un problema greu a aquesta comunitat i per això, en aquests moments, el que hem fet ha estat asseure'ns amb els sindicats i amb els empresaris precisament per impulsar una altra manera de créixer perquè la nostra economia tengui més competitivitat, efectivament, perquè apostam més pel creixement i no per destruir més territori, perquè creem una ocupació més estable, perquè, efectivament, la nostra gent pugui tenir més qualitat de vida. Aquesta és la feina que feim i la feim amb la gent, la feim amb la societat civil, la feim amb els que realment estan en primera línia, fan feina cada dia en els seus llocs de feina, per tant, aquesta és la manera que jo crec que és la millor manera per construir aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich.

II. Interpel·lació RGE núm. 2489/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Directiva Bolkestein.

I a continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 2489/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular. En nom del Grup Popular té el Sr. Cardona la paraula.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Dia 27 de desembre de l'any 2006 es publicava la Directiva 123/2006, del Parlament Europeu, del Consell, relativa als serveis en el mercat interior, nom llarg i complicat pel que es coneix com a Directiva Serveis o més simplement encara Directiva Bolkestein.

En principi quan parlem d'aquesta directiva s'identifica aquesta normativa només amb la liberalització total i absoluta del sector del comerç, però la veritat és que és bastant més àmplia i, al meu judici, implica quasi quasi una revolució del sector econòmic de serveis, en general. L'objectiu d'aquesta directiva és arribar a un autèntic mercat únic de serveis a la Unió Europea a través de l'eliminació de barreres legals i administratives que actualment limiten el desenvolupament d'activitats de serveis entre els estats membres i afecta no només el comerç sinó quasi vint-i-dos sectors econòmics que s'inclouen dins la denominació genèrica de serveis. Per exemple, i sense voler ser exhaustiu, activitats de les professions regulades, per exemple, assessoria jurídica o fiscal, arquitectura, enginyeria, comptabilitat, topografia, peritatge, l'artesania, els serveis prestats a empreses tant de vigilància, seguretat, organització de béns, cobrament de deutes, publicitat, consultoria en gestió i organització empresarial, etc.; la distribució comercial, tant el comerç minorista com el comerç

majorista; els serveis en l'àmbit del turisme, per exemple, agències de viatges, els serveis d'oci, centres esportius, parcs d'oci; els serveis en l'àrea d'instal·lació i manteniment d'equips; els serveis relacionats amb la informació; les activitats de consultoria i programació informàtica; l'hostaleria, restaurants, hotels, cafeteries, bars; serveis en l'àmbit de la formació i l'educació; els serveis de lloguer, arrendament amb opció de compra; els serveis immobiliaris; els serveis a la llar, ...

És tot un sector econòmic importantíssim i que pot representar, pràcticament, el 80% del sector econòmic de les Illes Balears i això ho fa a través de tres puntals: un, simplificació administrativa establint l'obligació dels estats membres de reduir la tramitació burocràtica dels expedients establint la finestreta única, establint un dret a la informació per part dels prestadors de serveis i també establint a la relació el dret de relacionar-se entre els administrats i l'administració per via electrònica, després establint la llibertat d'establiments i la llibertat, també, de prestació de serveis. Aquests són els principis bàsics per a tots aquests sectors i és necessari, evidentment, que aquesta directiva es transposi i aquest ha de ser, així ho vaig comentar jo a la consellera de Comerç, Indústria i Energia en el traspàs de poders, un objectiu prioritari del Govern.

És necessari primer identificar les normes, i així també ho considera el Govern central, identificar les normes afectades per aquesta directiva i després modificar-les i adaptar-les a la directiva. És necessari, a més, incidir en la simplificació administrativa i en la creació de la finestreta única. Molt bé, Madrid, el Govern central, es va fixar un programa de treball i ha fet feina. El juliol del 2007 va aprovar el Programa treball, en setembre del 2007 va designar els interlocutors únics de cada comunitat autònoma, després va treballar en la fase d'identificació i segons pareix, com deia, ha identificat 22 àrees sectorials i 4.535 casos identificats, no vull dir lleis, casos, és a dir, procediments administratius afectats per la directiva. Només l'11% correspon a la normativa estatal, és a dir, que la resta és autonòmica.

El dia 17 d'abril hi va haver una reunió d'interlocutors únics entre el ministeri i les comunitats autònomes i la Federació de Municipis, però és que a més el dia 22 de juny es va aprovar la Llei d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics que va establir les bases per a la simplificació administrativa i la finestreta única. Les altres comunitats autònomes, com per exemple Euskadi o Madrid, ja han presentat els projectes de llei de modificació de la Llei de comerç. La qüestió és, aquí què hem fet? Aquest tema, aquesta qüestió, afecta un munt de conselleries, Economia, Turisme, Comerç, Agricultura, Esports, sembla ser que l'organisme que ha de liderar aquesta coordinació és el Centre Balears Europa, però no ho sabem segur, és només Comerç o són totes les altres qüestions, qui és el representant únic de la comunitat autònoma de les Illes Balears davant el Govern d'Espanya per a la transposició de la directiva?, quantes normes estan afectades per la directiva i quants de casos o procediments administratius?, quin programa de feina hi ha previst i on s'ha publicat?

En referència a la Llei d'accés electrònic que estableix la seva aplicació des de ja, vull dir que ja està en vigor i que en aquest moment qualsevol ciutadà es pot dirigir a l'administració, quins són els procediments i les actuacions que han estat adaptats per aquesta llei a les Illes Balears tal com disposa doncs la disposició transitòria i l'article 6 d'aquesta llei. Més senzill, quantes vegades s'ha reunit, ja parlant de comerç, el Consell Assessor de Comerç per tractar aquesta qüestió?

Miri, fins on jo sé, Sra. Consellera, aquí qui va prendre la iniciativa va ser la Cambra de Comerç de Mallorca quan va organitzar, el 14 de febrer d'enguany, les jornades informatives, a partir d'aquí la conselleria es va animar i permetin-me una expressió una mica humorística doncs ha anat de salpasa i està molt bé per a totes les illes i per quasi tots els pobles explicant què és i què significa la Directiva Bolkestein. La veritat és que l'experiència que jo vaig viure a Eivissa només estava convidat el sector del comerç o només, no dic convidat, només hi va assistir el sector del comerç.

Allà es va dir que no hi havia, i parlam de dia 27 de març, un esborrany de la llei, de l'adaptació de la Llei de comerç a la directiva. No hi havia, o no es va expressar, cap programa de treball conegut, cap identificació, no es va parlar de cap identificació de les normes afectades. No tenguérem, és més, es va arribar a dir que no se sabia com seria la llei i únicament es deia que en aquest moment per voler les grans superfícies s'havia d'anar a l'aplicació, millor dit, a la regulació a través de la normativa territorial que havien de fer els ajuntaments i els consells insulars havien de dur el Pla director sectorial. Per cert, Sra. Consellera, aquest dia es comprometria que el Consell d'Eivissa tengués les ajudes per al Pla sectorial i en aquest moment, que jo sàpiga, ni ha firmat convenis encara ni hi ha ajudes

No podem, Sra. Consellera, dir que és responsabilitat dels ajuntaments, el desenvolupament urbanístic, si abans no hi ha unes normes bàsiques que hagi dictat el Govern on es marqui el camí i es faci la llei -si em permet- de bases d'allò que ha de ser la futura transposició. No podem. No podem exigir als consells insulars que facin els plans directors sectorials de comerç sense que hi hagi unes línies bàsiques sobre què ha de ser, com s'han d'adaptar a la Directiva Bolkestein. No podem, és necessari primer això.

És necessari, Sra. Consellera, complir primer amb la llei, amb l'article 60 de la Llei de comerç que estableix precisament el que li estic dient. És necessari, Sra. Consellera, que entenguin que aquest és un tema massa important perquè la gent no en conegui res. És un tema, Sra. Consellera, -li he dit cada vegada que he tengut ocasió i n'hem parlat- del qual Madrid *nos va a madruguar*, Madrid va per endavant, ha pres la iniciativa i aprofitarà per, a través de la famosa llei *paraguas*, que volen fer, envair les competències que té la comunitat autònoma de les Illes Balears en els nostres sectors, serveis en general, és a dir, des de turisme a comerç, i ho estan fent. És a dir, aquesta normativa que li he citat, de la Llei d'accés electrònic, pensi que això afecta les tramitacions administratives, no hem regulat res, només hem parlat del sector de comerç, que és important perquè en aquest moment els comerciants estan preocupadíssims perquè no saben les coses per on han d'anar, però, en canvi, no hem pres ni una sola mesura, hi ha altres comunitats autònomes

que sí ho han fet. El Govern a Madrid té un equip de 125 funcionaris treballant només en això.

Sra. Consellera, necessitam saber quina és la situació, necessitam saber realment que el Govern, en aquest cas i d'això n'estic content, que sigui la conselleria la que pareix que liderarà aquesta transposició, aquesta revolució que jo li deia, dins el sector de serveis, com serà?, qui la farà?, quines normes hi haurà?, quina seguretat tendran els empresaris, els prestadors de serveis per poder actuar i per poder competir en igualtat de condicions?

Necessitam saber això ja i, sobretot, necessitam un projecte de llei que es presenti i que sàpiga com s'ha donar. Només així es pot aconseguir que els ajuntaments, que els consells que estan implicats en aquesta feina puguin fer la seva feina, puguin regular les seves normes. D'altra manera, estam abocats al fracàs i aquesta crec, Sra. Consellera, és una bona ocasió perquè ho pugui explicar i perquè ho expliqui clarament.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Cardona. Té la paraula el representant del Govern, en aquest cas la Sra. Vives.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Bon dia, senyores i senyors diputats; gràcies, Sr. Cardona. M'alegra la seva preocupació -li ho dic francament-, que de cop i volta li hagin entrat aquesta preocupació i aquestes presses, la llàstima és que, com vostè molt bé ha dit, aquesta norma europea ja era una realitat el 2006 i quan nosaltres vàrem entrar el juliol del 2007 no hi havia més que titulars absolutament alarmistes de cara al sector del comerç, però bé, procurarem posar-nos les piles i avançar aquest temps que vàrem perdre.

Per començar i ja que vostè m'ha donat l'oportunitat, hi ha moltes coses en les quals estic absolutament d'acord amb vostè, però aprofitaré aquesta tribuna per transmetre la informació a la resta de persones. El que vull dir és que, en primer lloc, la denominació Bolkestein, que és la que s'utilitza en termes generals, pot induir precisament a confusió, no és la més adequada i és la que s'utilitza d'una manera molt genèrica perquè el text que finalment es va aprovar i al qual ha fet referència el Sr. Cardona no té res a veure amb l'excomissari europeu que sí va ser qui havia fet una proposta inicial, però que té molt poc a veure amb el text finalment aprovat. S'ha de reconèixer que el primer era bastant desastrós. Per tant, ara hem de parlar, sobretot, d'una directiva de serveis, efectivament és una directiva de serveis a la qual jo li afegiria que la paraula "comerç", Sr. Cardona, pràcticament no apareix en tota la directiva, per tant, és una directiva que afecta a tot. No és una directiva dirigida com en molts de casos s'ha entès, concretament o especialment al comerç, sinó que va dirigida, sobretot, a la pròpia administració, a totes les administracions, tant europea, com estatal, com autonòmica, com local.

Beuré un poc d'aigua perquè tenc un poc de set.

Bé, la simplificació administrativa en la creació de la finestra única i l'obligació de possibilitar tots els tràmits per la via electrònica representarà i ha de representar un canvi substancial a totes les administracions. Tot això, amb conseqüències, evidentment, per als sectors de consumidors i per als afectats, però en aquest sentit malgrat no sigui tan... , no estigui tan definit, com és el cas del sector de comerç que és la conselleria que jo lider, sí que li vull dir que ja hi ha hagut reunions tècniques -que són les més importants- per tal d'avançar en aquest sentit.

Per tant, per ventura no hi ha hagut un calendari de feina tan marcat com és en el cas de comerç, però sí que ja hi ha hagut les reunions tècniques pertinents i continua havent-n'hi. En aquests moments, qui du la iniciativa és la Conselleria de Comerç i Indústria, precisament perquè ho lidera a nivell tècnic, però això no vol dir que dins els mesos que faltin hagi de continuar així i no es pugui canviar en aquest sentit.

La directiva de serveis té com a objectius precisament -i com s'ha dit- facilitar la llibertat d'establiments dels prestadors de serveis a altres estats membres, la llibertat de prestació de serveis entre els estats membres i millorar la qualitat dels serveis tant per als consumidors com per a les empreses que utilitzen aquests serveis. Realment el Sr. Cardona ha dit tots els que estan afectats, jo, per complementar la informació, vos puc dir els que estan exclosos i no són massa, són els serveis d'interès general, els financers, comunicacions, electrònica, transport, treball temporal, serveis sanitaris, audiovisuals, activitats de jocs, justícia, serveis socials, serveis de seguretat privada, notaris i agents judicials, més o manco.

He de reconèixer que aquesta directiva no m'agrada, ni agrada al partit del qual form part, però ens agradi o no la directiva va ser aprovada pel Parlament europeu, per cert gràcies als vots del Partit Popular europeu i del Grup Socialista, i està vigent -com he dit al principi de la meva intervenció- des de dia 28 del 12 del 2006. Crec que s'ha fet molta més feina aquests darrers mesos que la que es va fer al principi perquè ja dic, es va crear mirant els titulars de premsa que he dit, alarmisme pur i dur, sobretot al sector comerç. No sé a què obeïa aquesta estratègia, però jo crec que amb por no es fa res.

D'acord amb l'article 44 de la directiva, els estats estan obligats a posar en vigor les disposicions legals reglamentàries i administratives necessàries per donar compliment precisament a allò previst a la directiva abans de dia 28 del 12 del 2009. Efectivament, tenim vint mesos escassos, és un temps prudencial, però no anam gens sobrats i qualsevol que conegui mínimament la directiva de serveis reconeixerà -i el Sr. Cardona la coneix perfectament- que les administracions públiques, tenim tots molta de feina a fer amb un temps -ja dic- limitat a només 25 mesos. Això no vol dir que no es faci.

L'article 30.42 de l'Estatut d'Autonomia estableix, entre d'altres, com a competència exclusiva de la comunitat autònoma de les Illes Balears el comerç interior, l'ordenació de l'activitat comercial i les condicions per exercir l'activitat comercial. Per tant, no hi cap dubte que, en aquest cas, la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia del Govern de les Illes Balears és la responsable de promoure l'adaptació de la normativa autonòmica sobre el comerç interior a la directiva de serveis.

En una primera avaluació, perquè ja hem començat a fer feina, el que passa és que tampoc no és que fem massa renou perquè val més anar amb les coses concloses, però sí que ja hem començat a fer feina i a avaluar d'una manera molt detinguda la Llei 11/2001, és a dir, l'actual Llei de comerç on hem detectat que aproximadament un 50% dels articles es veuen afectats per la directiva de serveis. I els més importants i que sense dubte preocupen són els articles que fan referència als grans establiments comercials que no tenen per què ser precisament les grans superfícies comercials. Per tant, es veu afectada també la Llei 8/2005, de mesures transitòries per a l'atorgament de la llicència autonòmica de gran establiment comercial, més coneguda per tots vosaltres com la moratòria de grans establiments comercials i que té data de finalització -i ho vull anunciar aquí en aquesta tribuna- tan prest com entrin en vigor les modificacions de l'actual Llei de comerç i quan les aprovi el Parlament.

En aquest sentit, vull dir que s'està fent feina d'una manera molt intensa i que confio que abans de l'estiu tots vostès tinguin el primer esborrany per tal de desbaratar-lo, per tal de fer-hi aportacions i per tal d'aprovar-lo amb posterioritat; però davant els que, per desconeixement o de forma interessada, creen confusió en el sentit que la directiva representa l'alliberament total i una porta oberta a l'instal·lació sense cap tipus de requisit de grans establiments comercials i/o grans centres comercials, permetin-me que faci una referència precisament al text de la mateixa directiva i que també és ampliable a altres sectors: "Per reforçar la integració entre els pobles d'Europa i fomentar un progrés econòmic i social equilibrat i sostenible, l'eliminació de les barreres que obstaculitzen el desenvolupament de les activitats de serveis és un mitjà essencial. En el moment d'eliminar aquestes barreres és essencial vetllar perquè el desenvolupament de les activitats de serveis ajudi a donar compliment a la tasca que estableix l'article 2 del Tractat d'Europa". Aquest article 2 diu exactament: "promoure un desenvolupament harmònic, equilibrat i sostenible de les activitats econòmiques en el conjunt de la Unió Europea, un elevat nivell d'ocupació i protecció social, la igualtat entre homes i dones, un creixement sostenible i no inflacionista, un alt grau de competitivitat i de convergència i resultats econòmics, un alt nivell de protecció i millora de la qualitat del medi ambient, elevació del nivell i de la qualitat de vida i

cohesió econòmica i social, i, per suposat, la solidaritat entre els estats membres.”

És evident que un desenvolupament harmònic, equilibrat i sostenible de les activitats econòmiques no té res a veure amb un “barra lliure” que alguns s’han encarregat de propugnar i que era la filosofia inicial del famós Sr. Bolkestein. L’article 9 de la directiva no prohibeix el règim d’autorització, sinó que estableix que el règim d’autorització haurà de ser no discriminatori i ha d’estar justificat per raons d’interès generals. Entre els requisits prohibits, és a dir, que en cap cas no es poden fer servir, i això sí que canvia moltíssim, és un canvi de criteri important, és el criteri de tipus econòmic com són, per exemple, demostrar la demanda del mercat i valorar-ne les conseqüències. La mateixa directiva estableix que les raons d’interès generals -i ho remarca- són les reconegudes per la jurisprudència dels tribunals de justícia, entre les quals destacam que és important remarcar que aquesta directiva no afecta les normes relatives a ordenació del territori, urbanisme, ordenació rural o només de construcció.

Per tant, crec que hi ha suficients arguments per defensar i crec que es pot fer una adaptació de la normativa autonòmica a la directiva de serveis que respecti i fomenti el model comercial basat en el comerç de proximitat, de comerç situat a l’entorn urbà i que asseguri l’habitabilitat dels nuclis urbans i la coexistència de diferents formats comercials, model que ja defensa l’actual Llei de comerç que va ser aprovada amb un gran consens social i polític com vostès recorden. La llàstima d’aquesta llei de comerç és que no es desenvolupàs en quatre anys un reglament que ara ens evitaria certs problemes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Bé, idò, resumiré bastant. El que volia dir en referència a certes coses que ha apuntat el Sr. Cardona és: primera, crec que aquest govern és perfectament conscient que no és una llei que afecti exclusivament el comerç, sinó tota l’administració i el conjunt dels serveis, en aquest sentit, ja li he dit que es fan reunions tècniques per tal d’avançar en aquest sentit.

Segona, ha tret els consells i els ajuntament. Jo ja li vaig dir i estic convençuda que els consells i els ajuntaments són una eina clau perquè aquí parla d’un canvi de criteris, per tant, no es podran utilitzar criteris econòmics, i parl ara del tema de comerç exclusivament, al qual vostè ha fet referència, sinó que s’han d’emprar criteris de sostenibilitat, de medi ambient, de benestar de les persones i, per tant, aquí els que poden regular això són els consells i els ajuntaments. En aquest sentit, no sé si s’ha firmat o no el conveni, però en tot cas estam pendants del Consell Insular d’Eivissa per signar-lo i, a més, amb una partida pressupostària perquè vostè la passada legislatura, és cert, que va firmar un conveni amb Menorca, però sense un duro i vostè sap que sense un duro poques coses es poden fer. Els que hem omplert de contingut econòmic aquest conveni amb Menorca hem hagut de ser nosaltres, que quedi clar el nostre interès a implicar-hi els consells insulars i a implicar-hi els ajuntament, perquè...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, vagi resumint.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

... els ajuntaments són una altra eina important i per això feim xerrades arreu per Mallorca, per Menorca, per Eivissa, i per Formentera i ens reunim amb els ajuntaments. I ara li demanaria un favor, i és que precisament ajuntaments importants com el d’Inca, com el de Manacor, com altres, els faci agafar consciència de l’important que és aquesta directiva i que venguin a les reunions, perquè el que és trist és muntar una reunió per explicar aquesta directiva de serveis a Inca, precisament, que em va cridar l’atenció, i que no hi hagi cap representant municipal quan estaven convidats i quan estaven convocats.

Per tant -com veu-, des de la conselleria ens hem posat les piles, feim feines i no passam gens de pena per la llei paraigua de la qual ha parlat a nivell estatal perquè la nostra, li assegurem que estarà abans que aquesta llei, vull dir que nosaltres feim feina en aquest sentit i serà molt abans.

Moltes gràcies i perdó si m’he passat de temps.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per fixar posició i per un temps de cinc minuts intervé, en primer lloc, pel Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, la Directiva 123/2006 CE del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis al mercat interior, molt més coneguda com Directiva Bolkestein, es va fer amb la intenció d’avançar en l’acoblament de la construcció europea. Necessitam almenys això, els que pensam, les persones que som europeistes, elements de cohesió política de la Unió Europea per obrir nous horitzons menys tancats i amb més futur.

La Directiva Bolkestein surt amb aquesta intenció. Aquesta directiva de serveis en el mercat interior planteja tota una sèrie d’elements positius, la simplificació dels tràmits administratius, la coordinació entre administracions quan es tracti, òbviament, d’estats membres de la Unió Europea i marca sobretot la llibertat d’establiment dels prestadors de serveis. Tot plegat, en el seu moment, va crear un cert desassossec entre el comerç de les nostres illes. Per què? La raó és ben senzilla, existia el temor que aquesta directiva facilitàs l’establiment de grans superfícies comercials, sense cap tipus de control i que aquesta situació acabàs perjudicant molt seriosament el comerç mitjà i petit.

Es tracta d'un temor ben fonamentat i, encara que no ho fos, es podria comprendre perfectament, el petit i el mitjà comerç d'alguna manera configura el panorama d'ecologia humana d'aquestes illes. La ciutat, les viles, s'organitzen en gran mesura al voltant d'aquest sector comercial i perdre'l, o que es veiés fortament afectat, podria canviar aspectes fonamentals del nostre teixit social en una direcció que entenem que no tendria gaire de positiu.

Es tracta, per tant, de compaginar els aspectes positius que presenta la directiva de serveis en el mercat interior que són molts, especialment pels que fa a dotar-nos d'instruments d'integració europea i de corregir aquells punts en què la directiva pogués ser utilitzada per desfavorir uns determinats sectors de la nostra societat i ens referim, especialment, al comerç petit i mitjà.

Efectivament, no queda molt de temps per posar-se al dia. Els deures han d'estar fets abans de finals del 2009. Ens queda, per tant, devers un any i mig, temps més que suficient. És important, també, que s'acceleri la reforma de la Llei de comerç per adequar-la a allò que estableixen la directiva i totes les normes que es veuen afectades. Així mateix, és necessari que se signin immediatament els convenis que permetran a totes les illes dur endavant els seus plans directors sectorials de comerç. Segons la mateixa consellera Vives, el d'Eivissa ja és a punt de signar-se, esperem que no es retardi gaire aquesta signatura, i quant a Formentera, ara que Formentera ja l'ha demanat, es podrà dur endavant el conveni que permetrà fer-lo. És ben lògic que tothom en aquesta cambra i en aquesta societat tenguí pressa per posar el rellotge en hora, però sorprèn una mica que les premses siguin ara, tan reivindicades des de les files del Partit Popular quan ells haurien pogut fer més per posar-se al dia quan eren al govern d'aquesta comunitat autònoma.

La liberalització del comerç que suposa la Directiva Bolkestein no implica, per descomptat, que les nostres illes es puguin omplir de grans superfícies comercials, ni que el petit i mitjà comerç hagi d'estar necessàriament en perill, però ens hem d'espavilar i utilitzar els instruments que tenim a mà per evitar-ho i per donar la millor sortida a tots els sectors, sempre pensant en el benefici dels consumidors i del conjunt de la ciutadania. S'ha de tenir en compte sempre l'interès general, la sostenibilitat mediambiental i l'organització territorial a l'hora de dissenyar els equipaments comercials necessaris per a cada una de les nostres illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí per la seva intervenció. Intervindrà ara pel Grup Parlamentari Unió Mallorca el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, per al Grup Parlamentari Unió Mallorca és evident que la directiva de serveis té objectius positius com és la facilitat de la llibertat de prestació de serveis, però també és evident que genera algun risc. Per tant, des d'aquesta generació d'algun risc compartim en certa mesura la preocupació expressada pel grup interpellant, pel Grup Parlamentari Popular.

I compartim aquesta preocupació en un doble vessant. Per una banda, evidentment, com a preocupació més important per als sectors afectats que poden ser molts i que poden veure variada, canviada, modificada la seva regulació i les seves normes de funcionament. Per tant, des d'aquest punt de vista, cal estar atent i donar una resposta adequada, però la segona preocupació, que també compartim amb el Grup Parlamentari Popular, és la possible invasió competencial per part de l'Estat i del Govern central.

De les paraules del Sr. Cardona, es desprèn que això sembla una carrera i qui faci la normativa primer, diguem que serà qui exercirà la competència. Bé, Sr. Cardona, no dic que no pugui tenir una part de raó, però comprendrà que, teòricament, això no hauria de ser així perquè si l'Estat arriba primer, però envaeix les competències, evidentment, la comunitat autònoma té mecanismes de defensa que, evidentment s'hauran d'exercir per defensar les competències pròpies perquè -com bé deia la consellera a la seva intervenció- hem de tenir molt clar i hem de reivindicar -com ha fet la consellera- que l'administració competent per a la transposició d'aquesta directiva és la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per tant, si l'Estat s'excedeix en les seves competències ens haurem de defensar.

El nostre grup parlamentari entén i comparteix la feina que es fa des de la conselleria, aquestes reunions tècniques, aquesta voluntat de donar informació i de donar a conèixer el que suposa aquest nou marc normatiu a nivell europeu i per tant, la preparació de les modificacions legislatives que impliqui aquesta directiva.

Compartim amb la consellera que aquesta transposició de la directiva de serveis suposa una triple oportunitat. En primer lloc, una oportunitat per simplificar la burocràcia, per simplificar els tràmits administratius, per aconseguir major coordinació entre totes les administracions amb competències, cosa no gens senzilla perquè a vegades dictam normes que el que fan és generar uns tràmits molt més llargs, són necessàries aquestes normes com les avaluacions d'impacte ambiental, però que és evident que generen uns tràmits molt més llargs en la tramitació d'autoritacions administratives.

Una segona oportunitat: la modernització dels nostres serveis amb la implantació de les noves tecnologies i amb aspectes que milloren la seva qualitat. Una tercera oportunitat, un tercer aspecte a destacar és la potenciació, el compromís de potenciar un model de comerç urbà i de proximitat. Evidentment, aquesta oportunitat s'haurà de vehicular a través d'un mecanisme diferent a l'actualment en vigor a la Llei de comerç de les Illes Balears, però és evident -com bé deia la consellera- que la directiva té vessants que permeten que, a través de la normativa i de les competències en ordenació del territori i en urbanisme, siguem capaços evidentment d'evitar el

campi qui pugui i la proliferació sense sentit i amb els problemes de mobilitat que generaria de grans superfícies a l'extraradi de les ciutats, i, per tant, continuar potenciant aquest model que és tan mediterrani i tan nostre com és el model urbà i de proximitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds intervé el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, en primer lloc, vull també felicitar l'interpel·lant perquè crec que és important, el tema d'avui és rellevant, tot i que també és molt ampli per tocar tots els aspectes que ens proposa.

Crec que -com s'ha repetit reiteradament avui- és cert que la versió de la directiva finalment aprovada, és clar, es va publicar al diari oficial al final del 2006, no és tan dràstica com les diverses propostes que havia defensat el Sr. Bolkestein, el qual probablement ara ja no es mereix mantenir el nom a la directiva, i que havien alarmat i posat en peu de guerra els sindicats, el sector del comerç i molts d'altres sectors, amb milers i milers de manifestants l'any 2006 davant Estrasburg.

Record que les primers versions atacaven de ple drets, com a drets laborals, i tota la regulació pública, especialment varen arribar a crear aquella psicosi del llanterner polonès, com se'n recordaran, amb uns efectes probablement al "no" francès al tractat quan es pretenia que pel principi d'origen els sous dels comunitaris desplaçats només havien de complir els mínims del país d'origen i no els del país on realment duien a terme aquell servei. Les conseqüències just després de l'ampliació a l'est eren bones de preveure. Els neoliberals europeus en aquell moment intentaven aprofitar la necessitat de llevar traves al lliure establiment i a la lliure prestació de serveis a la Unió, que són drets recollits als tractats, diguem-ne, constitucionals de la Unió, per adoctrinar els estats, més enllà d'això, amb un model econòmic únic que se'ns volia vendre com a imprescindible per al progrés i infal·lible, el model neoliberal, el model Milton Friedman, Escola de Chicago. Per fer-ho consideraven que per garantir la llibertat d'empresa no bastava eliminar les discriminacions per domicili, per nacionalitat -que jo crec que és el que es pensava a Maastricht- sinó que anava una passa més enllà i que volien llevar regulacions econòmiques generals i entrar, per tant, dins les regulacions dels estats.

Reconec que en el nostre grup qualsevol proposta que es justifica apel·lant a la llibertat ens toca el coret, som apassionats de la llibertat i de les llibertats. Però la llibertat comporta sempre diversitat, riquesa d'opinions, pluralitat, més ofertes, quan realment qui apel·la a aquesta llibertat el que aconsegueix és uniformitat, i que l'oligarquia d'uns pocs es mengi els petits i ens dugui, ens encamini cap allà on troben, realment jo en desconfiaria.

Precisament aquest era el camí de la proposta directiva que (...) l'adopció de mesures per garantir la diversitat i l'equilibri en el format de comerç, per tractar només un tema, i per tant afavorien les grans multinacionals i els interessos de les grans superfícies. De fet potser va ser el *tour de force* més important que ha patint la triomfant socialdemocràcia europea en tots els anys de la Unió i un procés cap a l'americanització del model que, afortunadament, s'ha reconduït bastant.

La Bolkestein en general pronunciava un anatema contra la intervenció pública democràtica respecte del model econòmic, del model de país, del model de ciutat, del model de comerç, per apostar, per exemple, per ciutats vives, pels models tradicionals, per exemple des de la legitimitat de fer-ho des d'institucions democràtiques. Creim que sempre ha de ser la democràcia que marqui les regles del joc i no la burocràcia europea o la plutocràcia. En aquest sentit estam molts satisfets que hi va haver un acord unànim en la societat balear en aquest sentit; de fet en el Consell de Mallorca vàrem presentar una proposició l'any 2006 que va ser aprovada per unanimitat en contra, perquè es retirés la Bolkestein, i record que, clar, estàvem en un moment en què tenia el suport dels grans partits europeus, on estan implicats també els grans partits de les Illes Balears.

Reconec que en aquell moment es parlava d'una liberalització total i en part, per tant, hi havia aquesta psicosi que apuntava la consellera, que es permetria cap mena de restriccions, ni en els horaris comercials, ni la prohibició, tant divina com humana, de fer feina en festius, o el període de rebaixes. En aquest context interpret que és quan el Sr. Cardona diu que s'estaven posant en perill 24.000 empreses de les Illes Balears i milers, per tant, i milers de llocs de feina.

Al final no ha estat tant però tampoc no ha estat no-res, tampoc no ha estat no-res. La veritat és que de la versió original hi ha coses positives -tot el que són eliminacions burocràtiques per nacionalitat-, però algunes coses queden de la inèrcia del passat, d'afavorir també amb regulacions internes, coses positives, per exemple la finestreta única -s'ha dit-, l'Administració digital..., poden ser interessants tot i que probablement no li esqueïen, a la Bolkestein, però, bé, en qualsevol cas bones són i són oportunitats que ara podem aprofitar. D'altres d'innecessàries: prohibicions sobre allò que pot regular l'Administració democràtica que nosaltres trobam innecessàries, però com a mínim donen diverses solucions i per tant ho tenim a mà.

Ara som aquí, ara tenim aquesta oportunitat i hem de fer de la necessitat virtut, per tant hem de fer d'aquesta transposició una oportunitat i així convidam a fer-ho. Tenim fins a final del 2009; com s'ha dit és un període relativament curt però que també ens dona temps a fer-ho amb seny, a no frisar sinó a encertar, a pactar-ho amb el sector, escoltar tothom, explicar les conseqüències i pactar-les al màxim. En aquest camí donam suport a la conselleria i la felicitem per aquests actes formatius i divulgatius; ara es tracta, evidentment, de tancar el model i treure'l sempre garantint tots aquells principis que ens ha llegit la consellera de l'article segon i que figuren recollits a l'exposició de motius de la directiva de serveis realment publicada.

Per tant necessitam una tasca de les administracions públiques...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, vagi resumint.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, Sra. Presidenta. ...el Parlament, el Govern, els consells, els ajuntaments, i hem de tractar amb celeritat aquesta transposició, no permetre que l'Estat recuperi competències a través d'haver-se avançat, que és un perill que s'ha apuntat, com també la coordinació amb els consells perquè els camins que ara se'ns donen en ordenació del territori, en urbanisme, més que per ventura numèricament amb el tema cabdal de les grans superfícies, a les quals històricament aquí hi ha hagut un tractament sempre de favor, fins al canvi de mitjans anys noranta, creim que això ara ens ho permet i hem d'actuar en coordinació.

El comerç tradicional -i acab, Sra. Presidenta-, les empreses tradicionals en general, ja viuen prou amenaces, ja viuen prou problemes com perquè els compliquem l'existència des de normatives europees. Ara tenim l'ocasió de donar-los la mà, de fer-los costat, i crec que a la llarga tots en traurem profit.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Mercadal.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyores diputats, la interpel·lació que avui li fa el Partit Popular, Sra. Consellera, és un tema en el qual ens consta que vostè i el seu equip hi estan fent feina d'ençà van entrar a la conselleria. I no és un tema nou, és, com han dit el partit interpel·lant i els portaveus que m'ha precedit, el resultat d'una iniciativa europea presentada a principis del 2004, aprovada el novembre del 2006, i que serà de plena aplicació a finals de l'any 2009, directiva que ha suscitat debat, polèmica, i fins i tot se l'ha acusada de ser una de les raons del no francès a la Constitució Europea quan es va votar en referèndum.

Val a dir que allò que en un principi va ser motiu de tanta contestació i temor, el Parlament Europeu va ser capaç de rectificar-ho, essent l'exemple més evident d'aquesta sensibilitat l'eliminació del que es va anomenar "principi del país d'origen", que donava prioritat a la legislació del país d'origen del prestador de serveis sobre la legislació del país d'ubicació del servei.

El meu grup considera que és important que la comunitat europea hagi donat aquest ampli termini des que es va iniciar la proposta fa sis anys fins a finals del 2009, és a dir que en total hauran estat uns sis anys, per diverses raons. Primer, per permetre que el coneixement contraresti l'ansietat que la directiva va provocar inicialment sobretot en els sectors comercial i social. En segon lloc perquè les administracions implicades, que són diverses, puguin consensuar les millors planificacions tant entre elles com amb el sector per convertir un reptes en oportunitat, tal com he sentit dir diverses vegades a la Sra. Consellera. El fet que els criteris per permetre la instal·lació de grans superfícies siguin diferents als aplicables fins ara, obligarà a treballar conjuntament Govern, consells insulars i ajuntaments; seran aquests, els ajuntaments, els que tindran la darrera paraula, ja que imperaran els criteris urbanístics, d'ordenació territorial, així com els de salut, de protecció del consumidor, etc., etc., però sempre amb un objectiu comú: l'interès general. I també és important aquest termini per conscienciar aquells territoris que encara no disposin de plans territorials i, conseqüentment, de plans d'equipaments comercials, de la necessitat d'accelerar aquestes tramitacions.

El meu grup pensa que aquesta directiva serà positiva, malgrat que per a alguns, i amb tota la lògica del món, a dia d'avui encara tingui els seus clars i les seves ombres. Aquesta directiva ens farà a tots un poc més europeus, fet tan desitjat per molts tan sols algunes dècades enrere i, a més, enfortirà les relacions dels estats membres, ja que està basada en un principi de confiança mútua, la qual ha de permetre eliminar petites diferències de regulació, a la vegada que garantirà que en cap cas no es redueixin els drets laborals i les tuteles socials.

Ja per acabar dir-li, Sra. Consellera, que el meu grup l'anima a continuar endavant amb l'empenta i tarannà amb què ho està fent, a seguir amb reunions institucionals a l'espera que hi hagi una assistència, sigui quin sigui el partit que ostenti l'alcaldia; a tenir enllestits el més prest possible els esborranys de la nova llei de comerç, que ens acaba d'anunciar que estarà assequible en aquesta cambra abans de l'estiu; així com a l'adaptació de la Llei d'artesanía per tal d'ajustar totes aquestes normatives als preceptes de la directiva Bolkestein.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mercadal. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, he de dir una cosa que m'ha sorprès en gran manera, i és que digui que ara, ara, som jo queestic preocupat per aquestes coses i que no havíem fet res i que, a més, ens havíem dedicat a crear alarmisme pur i dur, i que l'únic que havien trobat vostès a la conselleria era..., com ho ha dit?, titulars alarmistes.

Sra. Consellera, la faig a vostè testimoni que, en el traspàs de poders, del primer que li vaig parlar va ser de la directiva Bolkestein, i la faig testimoni a vostè -i si no està als *Diaris de Sessions*- que el dia que vostè va comparèixer per explicar el programa i el dia que va vostè comparèixer per explicar els pressupostos li vaig parlar de la directiva Bolkestein. La faig testimoni, a vostè mateixa, que em vaig oferir per al que vostè necessitès, per al que necessitès al conselleria, per treballar en aquest sentit. I ja que diu que no hem fet res jo només li posaré tres exemples, tres, no més, no més.

Miri, a finals d'any del 2006 aquest parlament, a iniciativa del Partit Popular va aprovar la Llei municipal; allí s'estan posant les bases per respectar la directiva Bolkestein especialment, per exemple, quan estan tramitant llicències, allí on se simplifica d'una manera important la tramitació de les llicències i la regulació del silenci administratiu.

Amb la Llei d'acompanyament dels pressupostos de l'any 2007 es va modificar la Llei de comerç, article 60, Sra. Consellera, que li he dit que vostès l'havien de desenvolupar i no l'han desenvolupat i, a més, li diré que el text, aquest text que es va aprovar de l'article 60 estava pactat amb els sectors o, millor dit, amb els representants empresarials, dels quals un d'aquests representants ara és directiu de la seva conselleria, i serà també testimoni de si dic mentida o dic veritat. I l'article 60 parla que el Govern ha d'establir el concepte de població equivalent i els percentatges de creixement de sòl urbà dedicat a ús de comerç que s'han de fer en els municipis. Com vol que els ajuntaments puguin decidir i regular l'ús comercial si vostè no ha establert aquests percentatges? Clar, i nosaltres no hem fet res.

A la modificació de l'Estatut s'estableixen les competències de comerç allí on es defensa ja d'una manera claríssima la regulació i la competència pròpies de les Illes Balears respecte de l'activitat de comerç.

Sra. Consellera, el que vostè ha dit al començament com a mínim és poc elegant i falta a la veritat. Mai, Sra. Consellera, en sis mesos que vàrem tenir des que es va aprovar la directiva Bolkestein fins a les eleccions, es varen modificar tres normes. Què han fet vostès en un any?, quines normes han modificats?, quins projectes? Què m'ha contestat? Jo tenc una impressió i a més estic sorprès del que deien abans d'entrar en el govern i del que diuen ara respecte a la directiva Bolkestein, i es va aprovar el desembre del 2006, eh? Estic sorprès, de veres; és a dir, abans era un desastre, ara és bona. Jo crec que perquè han posat quatre modificacions que han deixat contents a dos o tres ja és perfecta la directiva Bolkestein, ja és bona, i ara resulta que el perill que hi havia de les grans superfícies i dels grans establiments comercials d'entrar en aquesta comunitat ja no existeix. Jo no sé si és síndrome d'Estocolm o no voler veure el que passa.

Mirin, regular..., el que està dient vostè que obliga la directiva Bolkestein a regular des del punt de vista urbanístic és fals. El que diu la directiva Bolkestein, Sra. Consellera, és que no es poden posar condicions a les autoritzacions; això és el que diu l'article 9; llavors diu: "...excepte...", i exceptua una sèrie de determinacions. És a dir, tot el que estam parlant d'ordenació del territori és per excepció, no perquè la directiva Bolkestein digui que s'ha de fer, és per excepció, excepcionalment es podrà regular així. Això és el que diu. I quan regulam des del punt de vista urbanístic no estam dient ni estam regulant qui té dret a fer l'ús de comerç; per tant qualsevol establiment de qualsevol empresa de qualsevol lloc pot entrar. Per tant el que es coneixen com a grans superfícies entren igualment, i s'ha obert la mà. Això és el que passa, i no hem de mentir, no hem d'enganyar, per això.

Escolti'm, quants d'establiments en aquests moments hi ha en Es Born que tenen la categoria, segons la llei, de gran establiment comercial?, quants?; i quants no tenen cents i cents de metres quadrats? I d'aquests quants estan perjudicant el comerç tradicional? I els pos un exemple que vostès poden conèixer perquè, per Es Born, supòs que hi passegen, a Palma; ja no els parlaré ni de Menorca, ni d'Eivissa, ni de Formentera, ni d'altres indrets. La solució territorial és una part, però no afecta l'entrada dels grans establiments comercials, no els afecta, i això és el que hi ha i això és el que hem de tenir en compte, i negar això és no voler veure la realitat. I això, escolti'm, Sra. Consellera, això és el que vostès no han dit, això és el que jo pretenc debatre i discutir, i li torn dir que tendrà l'ajuda del Partit Popular sempre que la necessiti, però almenys demani-la.

I el que no li puc admetre és que encara insisteixen a desplaçar la responsabilitat als ajuntaments i als consells. Els ajuntaments i els consells efectivament han de regular si volem fer excepcions des del punt de vista territorial algunes disposicions d'ús comercial, però li torn a dir que si vostè no desenvolupa la Llei de comerç, si vostè no estableix les bases de la transposició, com poden els ajuntaments i els consells insulars regular? No poden, i vostès no ho han fet. Han tengut un any per adaptar la llei d'accés..., la llei de finestra única o la llei d'accés als serveis electrònics i no han homologat ni un sol procediment, no ho han fet; han tengut un any.

I jo l'únic que li he demanat és: escolti'm, quin és el representant de les Illes Balears davant el Govern?; no m'ho ha contestat. Quantes normes de les Illes Balears estan afectades per la directiva?; no m'ho ha contestat, Sra. Consellera. Quin programa de feina hi ha?; no m'ho ha contestat.

És que jo me'n vaig d'alguna manera una mica trist, primer pel que li he dit de negar que a l'anterior legislatura no es fes res; li he posat tres exemples; de dir que l'únic que creàvem era alarmisme i que no m'ha contestat a ni un sol dels plantejaments que li he fet, i jo crec que és just que la gent sàpiga què ha de passar, crec que és just que la gent sàpiga quin és el plantejament del Govern, i a vostè li toca liderar un tema importantíssim, capital per a aquesta comunitat, per a aquest país...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Cardona.

EL SR. JUAN I CARDONA:

Acab de seguida, Sr. President. ...que és l'adaptació del sector serveis a aquesta directiva, i això és un risc. I efectivament avui encara el sector del petit comerç i de les petites empreses continua amenaçat, i és cert que hem de convertir aquesta amenaça en una oportunitat, però és que fins avui l'únic que hem fet ha sét (...) pels ajuntaments i res més, i necessitam que hi hagi fets, Sra. Consellera.

I no es preocupi que nosaltres estam a l'oposició, no es preocupi, no pateixi, no necessita justificar-se pel que altres no han fet, que ja li he fet veure que hi ha fets. No, no necessita justificar-se. Faci vostè el que li toca i possiblement el sector econòmic d'aquestes illes li ho agrairà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Cardona. En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Cardona, em sap greu que s'ho hagi agafat tan a la tremenda. Vostè ha vingut aquí i ha començat per explicar que era una directiva de serveis, que era una directiva que afectava tothom. Jo li he corroborat dient que la paraula comerç ni tan sols pràcticament no sortia en tota la directiva, i la veritat és que des que van entrar en vigor fins que varen deixar el govern a nivell global de govern no feren res, no feren res. Jo crec que moltes conselleries ni tan sols no sabien de què es parlava ni que les afectava.

Si jo he dit que només crearen alarmes és que he anat a l'hemeroteca i els titulars espanten: "El Govern impedirà l'obertura de noves grans superfícies"; vostès ho podien aconseguir i nosaltres no? Expliqui-m'ho, i així farem el mateix que vostès pensaven fer, no es preocupi, li ho dic per això. "*Matas defenderá el pequeño comercio ante las amenazas de la Directiva Bolkestein*"; si això no es crear alarmisme que baixi un sant del cel i m'ho digui. "*El Govern estudiará fórmulas para restringir el gran comercio sin incumplir la normativa de la Unión Europea*"; per tant hi ha possibilitats, no em digui que no. I així podem continuar: "*El pequeño comercio rechaza de pleno la Directiva Bolkestein*"; és vera, és cert, jo ja li he dit que probablement nosaltres no l'haguéssim votada a favor, el que la va votar a favor va ser el Grup Popular, però què hem de fer ara?, tenim aquesta directiva aquí i el que hem de fer és assumir-ho.

Vostè m'ha demanat, i jo crec que amb bon criteri, qui liderava això. Jo li he contestat que de moment, a nivell de reunions tècniques, qui ho lidera és la nostra conselleria, i a més és el contacte amb Madrid, nosaltres feim de pont entre el Govern autonòmic i el Govern central, però tenim vint mesos per davant i el que li he volgut dir és que a nivell..., no vol dir

que aquesta situació i a nivell polític no vol dir que sigui precisament la conselleria i no sigui, per exemple, un gabinet independent, que és en el que estam pensant que seria el millor, sigui el que ajudi tota l'Administració en general a fer aquesta transposició.

Quant al que em diu d'ajuntaments, de consells, que veig que hi insisteix, miri, ja li he dit que amb criteris econòmics no es pot aturar l'entrada de les grans superfícies, com no es pot aturar l'entrada de grans establiments comercials. Això efectivament canvia, però sí que es pot fomentar el comerç de proximitat, el petit comerç, mitjançant mesures territorials, mitjançant mesures de caire mediambiental o mitjançant mesures simplement del dret dels consumidors. Vull dir que una barriada no es pot quedar sense els seus comerços tradicionals perquè si hi ha gent major, per exemple, que hi viu no la pots obligar a agafar cotxe i anar fora de la ciutat a fer-ho. Per tant els consells i els ajuntaments són importantíssims.

El que passa és que em dóna la impressió que hi ha molts d'ajuntament que ni en saben ni volen saber-ne res. Vostè sap que el Pla d'equipaments comercials s'ha de fer, ja, perquè vostè s'ha passat també..., ha anat al final a la part de comerç; vostè sap que aquest pla d'equipaments comercials és imprescindible i nosaltres també ho creim. Per això ja li he dit que estam fent feina colze a colze amb els consells.

Després també, miri, li puc mostrar la llista de reunions que hem fet amb ajuntaments, amb patronals, amb sindicats, i d'aquí és on surt la feina que anam fent. Ja li he dit també que hem identificat les normes o els articles, un per un, que afecten la Llei de comerç. No els hi he exposat però, si vol, en sortir en parlam i els hi dic un per un, perquè aquí no és el moment pel temps que tenc. Però això és fer feina, i ja li he dit que el nou esborrany sortirà aviat. Per tant jo confii que vostè, amb el seu tarannà que té de col·laboració, ens ajudarà, ens donarà una mà i aportarà el que trobi que ha d'aportar, n'estic convençuda.

I és cert, vostè, quan jo vaig entrar a la conselleria, em va dir: "El problema més gros que hi ha és la Directiva Bolkestein", va dir, jo trob que no s'ha de dir així però, bé, vulguis que no se'ns escapa, però en varem parlar dos minuts. I, d'acord, vostè tenia costes puntuals fetes a la Conselleria de Comerç, però hem començat aquest debat en termes generals i jo em referia en termes generals.

Per tant jo, dit això, l'únic que li vull dir, i a tots els grups aquí presents en aquesta cambra, el que us vull dir és que l'esborrany de la llei estarà enllestit jo pens que abans de l'estiu, si no jo seré la primera decebuda i per tant confii que sigui així. El passarem a tots els grups i jo confii que la tramitació sigui el més ràpida possible perquè és importantíssima. I després també vull fer una crida més en aquesta cambra dient que és una directiva que efectivament afecta tots els serveis i totes les administracions, i per tant jo crec que amb la col·laboració de tots podrem donar una passa endavant i pal·liar els efectes negatius d'aquesta directiva i, com és la nostra obligació, potenciar els aspectes positius, com són simplificació de l'Administració, finestreta única, major facilitat entre els distints estats de la Unió Europea, etc., etc., i amb les excepcions o sense excepcions, però sempre de la mà dels consells insulars i dels ajuntaments -i d'aquí no me mourà-

evitar precisament que tothom pugui *campar a sus anchas*, com es diu vulgarment.

Per tant res més. Una mà estesa a tothom per ajudar-nos en aquest sentit. Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 3525/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució del mercat laboral de les Illes Balears, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 391/08.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la moció RGE 3525, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a evolució del mercat laboral de les Illes Balears, i és derivada del debat de la Interpel·lació RGE 391/08.

En primer lloc intervé el Grup Parlamentari Popular per defensar la moció per un temps de deu minuts. Té la paraula el seu portaveu.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, senyores conselleres -no puc saludar els senyors consellers, que estan absents-, *decíamos ayer...* Passem al *Diari de Sessions* de fa quinze dies i recordem molt breument què era el que vam dir el portaveu que es dirigeix a vostè, la consellera i els portaveus dels distints grups en relació al mercat laboral i, sobretot, les mesures que segurament han de prendre per part del Govern de les Illes Balears per millorar la situació respecte dels aturats i respecte de les persones que tenen treball perquè puguin adquirir millors i més competències personals i professionals.

Passaré per alt tot el que fa referència a dades; crec que les dades, en termes distints, potser, ja que tenc el *Diari de Sessions* davall, puc recordar la Sra. Suárez: "Presenta uns indicadors que no permeten plantejaments alarmistes". El Sr. Melià: "No hi ha cap situació alarmant"; llig textualment, més avall repeteix allò que no..., tampoc alarmisme. El Sr. Barceló, del BLOC, no va emprar la paraula ni un terme anàleg, però sí que va dir que la situació..., vaja, que no era tan alegre com a vegades es vol assenyalar. I la Sra. Lladó i Pol sí que la va utilitzar repetint: "No cal entrar en postures alarmistes". És a dir, el missatge va calar, tots sabem que no estam en una situació alarmista, però vaja, la Sra. Consellera de Treball té en el registre d'aturats més de 50.000 persones que volen fer feina. Jo, la dada d'avui, no la tenc, parl de la situació del mercat laboral del 2007, agreujada pel que passa amb la tendència del gener, el febrer i el març, i els observatoris de treball molt qualificats d'entitats financeres, etc., a 15 d'aquest mes diuen -ho llegiré en castellà perquè hi està-: "*A falta de conocer los datos de empleo de la contabilidad nacional del primer trimestre de 2008, los indicadores de empleo conocidos hasta la fecha, EPA, afiliación a la Seguridad Social y desempleados registrados en*

los servicios públicos de empleo muestran un significativo freno del mercado laboral, coherente con la situación de coyuntura económica", etc., etc., però *significativo freno del mercado laboral* que nosaltres hem de reconèixer que també el tenim, i que aquí el que intentam és proposar temes perquè de qualque manera entre tots contribuïm a millorar o a encarrilar una situació que no volem i que no convé.

I dit açò explicaré perquè només aquestes propostes en aquesta moció i no moltes d'altres que segurament vindrien a conte i que determinarien encara millor el que ha de fer el Govern. N'hi ha poques perquè jo crec que, al Govern, el Parlament li ha de dir el que ha de fer, però el Govern ho ha de fer així com ell trobi. Per tant, si la primera és en relació a aquests 1.000 milions que repetidament portaveus i membres del Govern han assenyalat que és una inversió que s'executarà i que està continguda en els pressuposts aprovats a desembre del 2007, ens digui, d'aquest programa de projectes, quins són. De cadascun d'ells quant hi ha de pressupost previst o si ja està aprovat, quan s'iniciaran les obres o si ja estan iniciades, si es finançaran i, sobretot, quina incidència tindran sobre el mercat laboral, és a dir, en fase d'execució quanta ocupació generaran i en fase d'explotació o de gestió també si en tindran o no en tindran.

No sé si ve aquí al cas una referència, ja vaig dir que a la interpel·lació jo no contestaria al·lusions o referències concretes, però sí que ve al cas un exemple que vaig posar en relació amb les desclassificacions, i el Sr. Barceló, se'n recordarà, fa quinze dies em va dir que trobaven, textualment, que era positiu per al medi ambient i pel territori i tal; miri, jo no tenc cap dubte que la protecció del territori és imprescindible, li parla un diputat que va ser director general d'Ordenació del Territori i Urbanisme fins al 99, en què hi va haver un canvi de govern, que va tenir i té la satisfacció d'haver dirigit l'equip que va redactar la Llei de directrius, on es va fer ordenació del territori, es va protegir, i vostè ho sap, fins a 500 metres de la vorera sense poder urbanitzar, ja no és possible des d'aquelles dates crear urbanitzacions simplement perquè un senyor havia comprat una finca, estigués on estigués, sinó que s'han d'atracar als CAC existents, per tal d'estalviar territori, que els sistemes generals siguin connexos, etcètera.

És a dir, segurament mai ningú no podrà fer una protecció i una ordenació territorial com es va fer pel Parlament de les Illes Balears, naturalment, en aquella data. Del que jo no particip és que es faci amb instruments d'ordenació del territori urbanisme municipal. Quan un municipi ha donat una llicència per urbanitzar o per edificar no trop que sigui, bé, com menjar sopa amb una forquilla, em sembla, que vengui el Parlament i canviï la classificació. Perquè vostè entengui com entenem nosaltres, perquè no és només jo, com entenem nosaltres el que és ordenació del territori i el que és urbanisme. Segurament, quan es va planificar o es va aprovar aquell pla parcial o el que sigui, s'hauria d'haver fet d'una altra manera o no s'hauria d'haver fet, però mai no m'ha semblat bé i ara tampoc, des de tots els punts de vista, fins i tot el mediambiental, que es faci urbanisme des del Parlament, ni tan sols des dels consells insulars, perquè que jo sàpiga la llei no autoritza que els consells insulars, a través dels plans territorials insulars facin urbanisme, sinó, simplement, que facin planificació aplicant les directrius i l'urbanisme el facin els ajuntaments i l'aprovi el consell insular. No és el tema de la qüestió, però vull que quedi

clar perquè ho vaig dir i ho vaig posar d'exemple, perquè la incidència sobre l'ocupació, la planificació, en definitiva, de la vida de les persones és més important que interrompre les planificacions que hi ha hagut en processos legals i legítims.

No entraré més a temes d'al·lusions, perquè la resta no tenen major rellevància. Seguesc amb el punt 2 de la moció: "El Parlament insta el Govern a proposar una reprogramació o programació actualitzada del programa operatiu." Tots saben que aquest programa operatiu va estar tancat a finals del 2006, va iniciar la seva tramitació i òbviament el mercat laboral i la situació demanen que ara es pugui aplicar, no només els doblers prevists per al 2008, o el pressupost previst per al 2008, sinó també els que no es van poder executar dins el 2007 perquè es va retardar molt la seva aplicació, el més aviat possible. Per tant, el Parlament instam el Govern,estic segur que el Govern ho deu voler fer, i per tant aquest número 2 de la meua proposta o de la proposta del Grup Popular el que pretén és que sàpiga el Govern i que sàpiguen els interlocutors de Madrid, (...) per entendre'ns, que té el suport del Parlament perquè açò es pugui executar el més aviat possible.

La següent és accelerar les actuacions per poder disposar d'un pla d'ocupació i de pactes locals. Crec que ningú no discuteix la importància, la conveniència i diria que fins i tot la necessitat que els ajuntaments, especialment de més de 20.000 habitants, disposin de contractes programes que els permetin incidir d'una manera positiva damunt les persones desocupades i també damunt la formació, i que aquells municipis menors de 20.000 habitants o els que acordi el Govern amb ells, normalment es deixa per als consells insulars, també puguin subscriure aquests pactes locals, i que en açò hi participin els agents econòmics i socials perquè no tendria molt sentit que ho fessin només les institucions i que quedessin al marge, tant de l'acord com del seguiment i la seva execució, els agents econòmics i sindicals, que tots sabem que es la patronal i els sindicats més representatius.

I en quart lloc, instam el Govern, la Conselleria de Treball, en aquest cas, en concret, que posi en funcionament per a enguany, per al curs 2008-2009, el Centre Nacional de Formació Ocupacional de la Mar, és a dir, retardar, les obres crec que estan molt avançades o acabades o supòs que a punt d'acabar, per tant és equipar-ho, dotar de professorat. També vam preveure a la legislatura passada disposar del curs curricular el dia que s'aprovés a Madrid, a la Direcció General de Qualificacions, els continguts del curs, i que, per tant, l'únic que, des del meu punt de vista, a no ser que m'expliqui que hi ha una altra situació, es pugui posar en marxa. I ja ho vaig defensar a les esmenes en el pressupost per al 2008, que hi hagi pressupost per al Centre Nacional de Formació Professional Ocupacional de Turisme, una vegada que tenim un projecte tancat el 2006, una vegada que tenim una cessió del solar tancada el 2006, i l'únic que hi faltava era part del pressupost per al 2007, però es preveia per al 2008, però el 2008 el Govern no l'ha aprovada; canviades les circumstàncies i ratificat repetidament per la consellera i tothom que la formació i la qualificació professional és molt important, i no només açò, sinó que s'ha repetit moltes vegades que l'única esperança de millorar l'ocupació per part de persones que ara són a l'atur o que vénen de la construcció és als serveis i a l'hoteleria i hosteleria. Per tant, aquest centre, molt especialment dirigit a persones que no segueixen cicles oficials o formals de formació, sinó que

abandonen la formació reglada i que, després d'iniciar un període de treball, necessiten una oportunitat de formar-se, és molt important que açò es posi en marxa.

Jo li donaré suport, Sra. Consellera, a les mocions que vostè vulgui davant el conseller d'Hisenda perquè li habilitin els recursos necessaris per iniciar la construcció d'aquest centre, perquè el necessiten moltes de les persones que són a l'atur, moltes de les persones que necessiten fer feina.

I acab aquí, perquè ja està vermell, perquè tindria més coses a dir, la meua intervenció en defensa d'aquests punts de la moció.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam ara al torn de fixació de posicions i per un temps de deu minuts, té la paraula, en nom del Grup Mixt, la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Huguet, avui ja em puc dirigir a vostè, bé, en el debat de la interpel·lació presentada fa dues setmanes pel Partit Popular nosaltres vàrem exposar bàsicament tres qüestions: una, quina era la valoració que nosaltres fèiem del mercat laboral al llarg del 2007; una segona, com enteníem que s'havia d'abordar la conjuntura actual, i què pensàvem, quina era la nostra valoració de les actuacions de la Conselleria de Treball i Formació i del Govern en política laboral. També farem ara un petit resum d'aquest plantejament i després passarem a fixar la nostra posició en relació amb la moció.

Tres qüestions. Bé, nosaltres pensam que la tendència que va oferir el mercat laboral en el 2007, ara, en els primers mesos del 2008, s'està clarificant i diríem que s'està intensificant. Nosaltres pensam que el mercat laboral reflecteix, efectivament, els efectes de l'alentiment econòmic general i de l'important descens en l'activitat del sector de la construcció, derivat de la crisi financera internacional. De fet, les darreres dades del mes d'abril, aportades pel Govern central, encara no tenim les autonòmiques, apunten en aquesta mateixa direcció. Ara bé, tot i que es ralentitza la creació d'ocupació, tot i que augmenta l'atur, hem de ressaltar un aspecte molt positiu que crec que aquí no s'ha esmentat i és que, afortunadament, la nostra economia no destrueix llocs de feina, la nostra economia és capaç de crear ocupació i estam -també afortunadament- molt allunyats de les situacions viscudes els anys 96, el 2003 o el 2004, que vostè segurament coneix molt bé.

Segona qüestió. Des del nostre punt de vista, són tres les premisses bàsiques per afrontar aquesta nova conjuntura: concertació amb els agents socials i econòmics; definició i coneixement dels perfils que nodreixen les borses de nous aturats i aturades, i coneixement de les causes externes i internes de la conjuntura econòmica i laboral actual. Pensam que el mercat laboral de les Illes Balears té problemes estructurals, aquí ja se n'ha parlat, molt seriosos: precarietat, temporalitat, sinistralitat, baixa qualificació, entre d'altres; i pensam que l'acció del Govern ha d'intentar combinar actuacions a curt, mig i llarg termini, que pal·liïn aquests trets. És a dir, d'una banda s'han d'afrontar els problemes estructurals i d'altra s'ha de fer front als problemes de caràcter conjuntural.

Aprofito per esmentar una notícia que ha sortit, crec que ahir o abans d'ahir, als diaris, fent referència al pla de xoc de sinistralitat laboral posat en marxa per la Conselleria de Treball i Formació i que donava unes dades que jo crec que eren encoratjadores, havia baixat crec que, i estic parlant de memòria, en el primer trimestre d'aquest any un 7% l'accidentalitat laboral. És un exemple d'una mesura que pretén alleujar una situació estructural del mercat laboral. Per tant, s'han de combinar, des del nostre punt de vista, aquestes accions que van directament contra els problemes estructurals del mercat laboral amb altres derivats dels problemes conjunturals.

Tercera qüestió. Des del començament de legislatura, la política laboral d'aquest govern està sent adequada a les circumstàncies; adequada perquè, d'una banda s'ha constituït i s'està implementant el pacte per la competitivitat, la cohesió social i l'economia productiva. Hi ha un compromís d'inversió pública de mil milions d'euros, adequada a les necessitats i a l'escala del país, i això és important. I a més, hi ha tota una programació, que ja ha comentat la Sra. Consellera en diferents ocasions, tot un programa de mesures de cara a la reorientació dels nous aturats dins altres sectors.

Per tant, aquestes serien les qüestions prèvies, diríem el nostre punt de partida previ, i passam ara a comentar els punts de la seva moció.

Com acabam d'explicar, i crec que coincidim amb vostè, perquè seria un poc el que està darrera el primer punt que vostè planteja, la inversió pública ha de ser un dels eixos importants per contribuir al manteniment de l'economia o per pal·liar els efectes del ralentiment econòmic. El que passa és que nosaltres consideram que la petició que fa vostè en aquest primer punt és innecessària; és innecessària perquè, jo crec que se n'ha parlat molt, diferents representants del Govern ho han fet, ho han fet en aquesta cambra, ho han fet als mitjans de comunicació, ahir mateix el Sr. Antich sortia explicant una bona part d'aquestes inversions, programades per al 2008 i el 2009, i per tant no pensam que sigui necessari atendre aquesta petició que fa vostè. Les explicacions crec que són detallades. També el Sr. Antich ha animat els diferents consellers i conselleres que facin una explicitació dels seus programes inversors, per tant pensam que no és necessària aquesta petició, repeteixo, que fa vostè en aquest primer punt.

Segona qüestió. Sr. Huguet, vostè ha parlat del programa operatiu 2007-2013, que vostè sap que té com a objectiu el foment del mercat laboral, un mercat laboral que ha de ser inclusiu i que ha de millorar els llocs de feina. Vostè sap perfectament també que aquest programa operatiu, el responsable de la seva programació és un comitè de seguiment, un comitè de seguiment que s'ha constituït el mes passat, el mes de març, i que vostè sap també que té una composició transversal; és a dir, hi són membres del Govern, consellers, directors generals, agents socials i econòmics, representants també del Ministeri de Treball i Immigració del Govern central. És aquest comitè, nosaltres entenem, el que s'ha d'encarregar de programar, de fer efectius els objectius, la planificació d'aquest programa operatiu. Nosaltres entenem que això ja s'està fent i, a més, estam segurs que els membres d'aquest comitè són plenament conscients de quines són les necessitats del nostre mercat laboral i nosaltres pensam que són ells els que han de tenir aquesta funció, programar i reprogramar en relació amb l'observació que vostè fa en aquest segon punt, programar i reprogramar quan sigui necessari. Per tant, crec que el que hem de fer és deixar fer feina a aquest comitè de seguiment.

Tercera qüestió. Miri, justament el tema de la concertació, i nosaltres ho hem esmentat fa un moment, el tema de la concertació nosaltres pensam que és un dels temes que aquest govern du amb molt d'encert. De fet, el pacte per la competitivitat, que ja esmentava abans, ja s'han constituït totes les meses que el constitueixen; de fet, crec que fa uns dies s'ha reunit la Mesa d'Ocupació i Cohesió Social, debaten, tenen un programa, un document per treballar-hi. I també crec que ha de ser aquest el marc on s'han de pactar, on s'han de veure quines són les possibles solucions, les possibles sortides a la situació que vivim. Per tant, en aquest sentit nosaltres tenim plena confiança en aquesta capacitat de concertació que demostra el Govern.

I ja finalment, pel que fa al quart punt, crec que, en relació amb aquests centres nacionals, hi ha un problema tal vegada de concepte, a nosaltres ens consta que des de la conselleria aquests dos centres són en realitat vistos com a un únic centre, tenen una voluntat diríem d'abordar-ho de manera global, un únic centre amb diferents seus, i a nosaltres ens consta que s'està treballant de valent en la posada en funcionament d'aquests dos centres. Per tant, trobam innecessari votar aquesta qüestió.

Ja per acabar, Sr. Huguet, no podrem votar a favor d'aquesta moció; crec que tenim plantejaments en algunes qüestions que són molt propers i que són, diríem, coincidents. I aprofitam també aquesta intervenció per demanar a la Conselleria de Treball i Formació que no estalviï recursos humans i materials per afrontar la situació que s'està vivint, una situació que és important, una situació que nosaltres també som conscients d'aquest problema, tot i que seguim pensant que no és una situació alarmant i que tindran el nostre suport.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Suárez. Pel Grup Parlamentari Unió Mallorca, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Huguet, el nostre grup parlamentari evidentment es reafirma que hi ha un cert alarmisme a les propostes de l'oposició, que també entenem que entren dins la lògica govern-oposició i que per tant vostè em permetrà que utilitzem aquest qualificatiu, considerem que la situació del mercat laboral no està en aquest estadi tan alarmista i tan negatiu que en certs moments i amb certes propostes es pot interpretar que vostès anuncien i prediquen, però és evident -també ja li vaig dir en el moment del debat de la interpel·lació- que hi ha riscos i hi ha decisions a prendre, perquè s'ha d'intentar liderar aquest procés, sobretot en un sector tan important a les Illes Balears com és el de la construcció, que és qui realment pateix una desacceleració, un alentiment, una situació complicada a molts nivells, també a nivell d'ocupació i a nivell laboral.

La seva disquisició urbanística, a mi també m'interessa molt l'urbanisme, m'ha agradat, és certament forçar les coses que el Parlament classifiqui sòl, un funció típica del planejament general i de l'urbanisme, estarà d'acord amb mi, però, que aquest Parlament, per exemple amb la Llei d'espais naturals, classificant sòl, ha fet un gran servei al país. Per tant, tot i que sigui excepcional, tot i que sigui forçar molt sovint les coses, en realitat aquest Parlament ho ha fet altres vegades i amb uns resultats, almanco des del Grup Parlamentari Unió Mallorca considerem enormement positius.

Bé, no repetirem els arguments que ja vàrem exposar a la interpel·lació, l'argument de caràcter general i si ens centram en els punts concrets que vostè reclama, evidentment des del nostre grup parlamentari no li podem donar suport, en primer terme, perquè considerem que no és pertinent l'estipulació d'un calendari tan fix i tan rigorós de dates d'inici i finalització d'obres. És evident que hi ha un compromís polític, que hi ha uns pressuposts aprovats, que hi ha uns convenis amb l'Estat que estan en negociació d'inversions importants a les Illes Balears en infraestructures i equipaments, i és evident que tot aquest conjunt de coses conformen un compromís de tirar endavant una quantitat d'obra pública important que evidentment tindrà una incidència en l'ocupació i en el mercat laboral.

En relació amb el segon punt, ja li ha explicat la Sra. Suárez perfectament, el comitè o la comissió de seguiment d'aquest programa operatiu, a qui correspon fer aquestes valoracions i aquesta tasca de reprogramació i reactualització del programa, entenem des del nostre grup parlamentari.

I entenem que els altres dos punts de la seva moció de fet el Govern els està fent i està complint amb evident eficiència, és evident que està fent una tasca important de concertació, de diàleg amb tots els sectors implicats i és evident que s'està fent, vostè ho deia a la seva intervenció, que s'està acabant la construcció d'aquest centre i de fet la construcció del Centre Nacional de Formació del Turisme a què vostè es refereix, el de Mallorca, és evident que es pot construir aquest edifici, però que la feina, la funció d'aquest organisme es pot avançar a través d'altres fórmules, les quals ens consta que la conselleria està utilitzant i està pensant i està planificant i per tant confiam que evidentment la conselleria, amb la feina que desenvolupa, tirarà endavant iniciatives d'aquest tipus. Per tant, considerem que no té sentit donar suport a una proposta de futur que ja s'està fent per part del Govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. En primer lloc, des del Grup Parlamentari BLOC PSM-Verds, efectivament, compartim que la inversió d'aquests mil milions d'euros que vostès diuen, avui la informació que tenim del Govern rebaixa un poquet aquest xifra que vostè comenta, pot ajudar lògicament a revitalitzar l'economia. De fet vostès demanen que el Govern ho faci pública, jo crec que amb la consulta del pressupost que tenim aprovat seria suficient per veure també quines són, per tant, les provisions que hi ha d'inversions. De fet, les inversions principalment seran en matèria de mobilitat, en matèria d'infraestructures educatives i sanitàries, en matèria d'habitatge i en matèria de medi ambient, i són prou importants per tenir una incidència positiva sobre l'economia de les Illes Balears, des del nostre punt de vista.

Vostè, ara que parlem de medi ambient, ha fet una referència a la meua intervenció passada, i ha aclarit les qüestions que vostè va plantejar sobre el tema de les mesures territorials que ara es volen impulsar i que aviat seran aprovades per aquest Parlament. I vostè feia referència, per exemple, a les directrius d'ordenació del territori, que tenia algunes mesures positives, lògicament, però llàstima d'algunes excepcions que s'introdueixen i varen desvirtuar l'objectiu que es volia aconseguir amb aquestes directrius d'ordenació del territori.

També, per altra banda, critica que s'entri des del Parlament en temes d'urbanisme municipal, perquè hi ha algunes llicències ja donades. Bé, jo voldria recordar que la llei o almanco el text que tenim en aquests moments ja preveu aquest tema de les llicències ja donades, una disposició transitòria, i vull recordar que, com recordava l'anterior portaveu, és evident que aquest Parlament el que sí pot fer és ampliar els espais naturals

protegits, en aplicació d'una Llei d'espais naturals que lògicament va ser aprovada ja fa bastant d'anys amb bastant d'èxit, per cert, en la seva aplicació per part d'aquest Parlament.

Quant al segon punt, que insten a proposar una programació actualitzada del programa operatiu 2007-2013. Però aquest programa operatiu, que està aprovat per la comissió europea el passat mes de desembre i que té com a objectiu global fomentar el mercat laboral amb més i millors llocs de feina, per tant amb unes actuacions que s'han de fer en els pròxims anys, fins al 2013, d'acord amb aquest programa operatiu, i que han d'anar precisament orientats a la reducció de l'atur i a afavorir l'ocupació. Ens consta en aquests moments que des del Govern ja s'està treballant en les actuacions que s'han de dur a terme a càrrec d'aquest programa operatiu durant el 2008, però nosaltres insistim, i agafant el fil de la meua intervenció, precisament fa quinze dies, nosaltres defensam que no basta dir que lluitam contra l'atur i que lluitam per l'increment de l'ocupació, sinó que, lògicament, l'important és aconseguir augmentar la qualitat de l'ocupació. Tenim una sèrie de problemes estructurals a la nostra economia, al marge de l'alentiment econòmic, crisi, el que vostè li vulgui dir que patim en aquest moment, i per tant aquests problemes estructurals requereixen unes solucions a mig i a llarg termini.

Jo feia referència a la meua intervenció passada als temes de la temporalitat i de la precarietat de la construcció, que seguien sent molt elevades; temporalitat i precarietat molt gran a determinats sectors, en alguns casos superiors al 27% de les persones ocupades, de fet la Sra. Consellera en aquells moments de Treball, contestava que efectivament s'està treballant en aquest aspecte i en aquest sentit, però a nosaltres ens preocupa lògicament aquesta evolució de l'estacionalitat que al llarg dels darrers anys té una tendència de no reducció de la seva intensitat i moltes són les branques productives que n'estan afectades.

També destacava a la meua intervenció la lluita contra la sinistralitat laboral i recordava que el 2006 vàrem arribar a encapçalar les estadístiques de la sinistralitat en el conjunt de l'Estat. Bé, de totes maneres avui hem conegut les dades del primer trimestre d'enguany, del 2008, i ja es comença a visualitzar el canvi de la política de la lluita contra la sinistralitat laboral, amb unes baixes entorn del 7% respecte del període anterior.

També proposa vostè el tema del Pla d'ocupació, dels pactes locals per l'ocupació; bé, les bases del pacte per la competitivitat, l'ocupació i la cohesió social que es varen signar, precisament entre el Govern, sindicats i patronal el passat mes de novembre del 2007, posteriorment s'han constituït les diverses meses de diàleg; ja hi ha feina feta, per tant, principis d'acord. Jo vull recordar que aquesta ha estat una de les primeres prioritats de l'actual Govern, a diferència, des del nostre punt de vista, de la manca d'avanços en aquest sentit durant la passada legislatura. Les reunions, com deia, de desenvolupament del pacte per la competitivitat, l'ocupació i la cohesió social s'estan duent a terme, d'acord amb el ritme i el calendari previst i ja hi ha propostes damunt la taula per part del Govern per al debat, i per tant entenem que aquesta qüestió s'està acomplint.

I finalment, ens proposa enllestir la posada en marxa per a aquest curs del Centre Nacional de Formació Professional Ocupacional de Mallorca i de Menorca. Bé, les nostres informacions és que les seues d'aquest Centre Nacional de Formació Ocupacional a Mallorca ja s'està valorant la possibilitat d'iniciar els processos de feina, sense esperar que estigui construïda dita seu, que està lògicament encara en fase de planificació. I quant a la seu de Menorca, la construcció de l'edifici, com vostè deu saber, està pràcticament acabada, encara que actualment s'està pendent de la recepció definitiva de les obres.

En tot cas, per tant, creim que aquestes propostes que vostè ens fan ja estan en marxa totes elles, ja s'està treballant amb totes elles i en tot cas creim que el Govern està fent, per tant, allò que pertoca, i més, jo crec que la voluntat del Govern i les qüestions que té posades damunt la taula van molt més enllà del que vostè ens proposa en aquesta moció que avui ens ha presentat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Lladó.

LA SRA. LLADÓ I POL:

Bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Per donar resposta a la moció presentada pel Grup Parlamentari Popular, referent a l'evolució del mercat laboral de les Illes Balears, conseqüència de la interpel·lació de dia 15 d'abril, vull dir, en primer lloc, Sr. Huguet, que jo també he consultat el *Diari de Sessions* on, a més de la vostra conclusió, jo vaig poder comprovar que pràcticament tots els grups parlamentaris a la seva intervenció varen coincidir en la situació d'afectació derivada de la situació econòmica mundial i la conseqüent desacceleració en l'economia estatal i en particular de les Illes Balears, que s'ha fet especialment evident entre el tercer i quart trimestre del 2007.

El Govern de la comunitat autònoma n'és ben conscient d'aquesta situació, com n'és conscient de la situació heretada de l'anterior legislatura. Per aquestes raons des de la Conselleria de Treball i Formació, s'està duent a terme una política explicada reiteradament per la Sra. Nájera, que ha manifestat que malgrat tenir molts de components en contra, es continuarà creant ocupació, ja que per a un govern socialista aquest és un objectiu prioritari.

Passaré ara als punts de la moció. Respecte del primer, cal dir que el Govern, a través de la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació, ha presentat en més d'una oportunitat la inversió en obra pública de les conselleries i dels consorcis del Govern que s'estan realitzant al llarg del 2008 i per al proper any. La quantitat de què es parla és d'aproximadament d'uns 855 milions d'euros, i aquesta quantitat correspon a allò que es té pressupostat a dia d'avui i que està previst que al llarg d'enguany s'incrementi fins arribar als 1.000 milions d'euros. D'aquesta manera entenem que les explicacions donades fins a dia d'avui són prou clares i que les obres públiques que s'estan posant en marxa, especialment des de les conselleries d'Habitatge i d'Hisenda, són un exemple prou aclaridor com perquè el Grup Parlamentari Socialista no consideri oportú no realitzar cap acció especial, tal com es desprèn de la moció.

Passant al punt segon i referent al programa operatiu de les Illes Balears per al període 2007-2013, volem dir que ha estat aprovat per la Comissió Europea del passat 17 de desembre de 2007 i que té com a objectiu global el foment d'un mercat laboral inclusiu, amb més i millors llocs de feina. Per tant, les actuacions que es duran endavant els propers set anys amb càrrec al programa operatiu van destinats a reduir l'atur i a afavorir els col·lectius de treballadors i treballadores més vulnerables. Concretament i seguint la normativa europea, tal com ha indicat la Sra. Suárez, la programació d'aquestes actuacions és competència del comitè de seguiment, un comitè prou transversal, allà on a més de totes les direccions generals de la Conselleria de Treball i Formació hi trobam l'Institut Balear de la Dona, la Direcció General de Formació Professional i Aprenentatge Permanent, així com també la Direcció General de Recerca, Desenvolupament i Innovació. A més a més, també hi són presents els agents socials, la CAEB, Comissions Obreres, UGT, la unitat administradora del Fons Social Europeu, dependent del Ministeri de Treball i Immigració i de la Comissió Europea. Per tant, és el comitè de seguiment a qui li pertoca aprovar la programació i modificar-la si ho considera oportú. Tampoc no podem oblidar que l'aprovació d'aquest programa operatiu du implícit el compromís per part del Govern d'invertir al llarg dels propers set anys les quanties que han estat aprovades per la Comissió i que figuren al programa operatiu.

Respecte del tercer punt i relacionat amb el Pla d'ocupació, he de dir que les reunions del desenvolupament del Pacte per la competitivitat, ocupació i cohesió social continuen al ritme previst. Per tant, no procedeix accelerar cap procés, ja que opinam que tot continua endavant, a bon ritme, així com també ja s'han arribat a acords parcials. Finalment i pel que fa a la situació del Centre Nacional de Formació Professional de la Mar a Menorca i a la construcció del Centre Nacional de Formació de Turisme de Mallorca, tal com han manifestat els diputats que m'han precedit, es parla d'un centre únic i en tot cas s'està en fase de tirar endavant les tasques. Sempre a partir de la formació, ja que consideram que per sortir de qualsevol crisi la formació específica és un factor fonamental i, per tant, és un factor fonamental pel que fa al sector turístic, ja que els dos centres específicament es refereixen a una adaptació en matèria turística.

La seu de Mallorca s'especialitzarà en la família professional d'hoteleria i turisme i per tal de no haver d'esperar a la seva edificació s'està engegant la possibilitat per ubicar físicament un espai, l'embrió del qual serà l'equip de recursos humans per iniciar les tasques d'investigació i valorar quines serien les noves qualificacions a implantar. Pel que fa a l'edifici de Menorca està pràcticament acabat, s'està pendent de la recepció definitiva d'obres, sense oblidar que malgrat sigui un centre autonòmic és de referència estatal. Per tant, mentre s'espera la finalització definitiva, ja s'ha començat a treballar en aspectes tècnics definint les especialitats formatives a desenvolupar. S'està treballant per tant, de cara a optimitzar el centre a través d'una dotació adequada, així com la conformació d'un equip humà necessari.

Per les justificacions abans esmentades, el Grup Parlamentari Socialista entén que no es pot acceptar la moció del Grup Parlamentari Popular, ja que els treballs del Govern s'estan desenvolupant amb tota normalitat i seguint les previsions inicials de manera convenient i convincent per la consellera.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Lladó. Vol fer ús de la paraula el grup proponent? Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Ho diré somrient, però jo em deman si vostès són els portaveus de grups parlamentaris, els portaveus del Govern, els portaveus del comitè del programa operatiu perquè les seves intervencions han estat per justificar i per explicar les competències del Govern, del comitè, o de no sé qui.

Jo supòs que el Parlament continua sent un dels tres poders que tenen les administracions democràtiques i que el Parlament li demana al Govern què fa aquí. Jo no els he demanat en aquesta moció que li diguem al Govern que faci aquest o aquell altre projecte, o que aprovi aquest o aquell altre projecte. L'únic que li demanam i que si vostès haguessin votat a favor sabrien tots els representants dels ciutadans són quins projectes, quins imports i amb quina incidència positiva hi ha en aquests 855 milions -gràcies per aclarir-ho-, n'hem reduït ja prop de 150 i que els altres si de cas ja els afegiran, que creïn no alarmisme en aquest cas, tot el contrari, el que vostès i jo crec que està bé que facem, que els ciutadans sàpiguen que tenen un govern que invertirà 855 milions d'euros. Açò és el que proposàvem en el punt primer i que vostès no volen votar a favor.

El programa operatiu ja sé qui l'aprova, l'únic que deim a la proposta és que el Parlament insta perquè es faci una reprogramació perquè..., per parlar amb números rodons, 95 milions d'euros en set anys, entre els quals hi havia el 2007 i el 2008 ja en tenim una tercera part de consumits. Per tant, perquè no es reprograma i s'executa aquesta part ara i no al final? Açò era una petició al comitè perquè l'aprovi, no era cap proposta que el Parlament aprova.

L'altra qüestió, mesa de diàleg social. Jo ja sé que es reuneixen, però escolti, des que ho va anunciar el president de la comunitat autònoma en el discurs d'investidura fins que varen aprovar les bases va passar tot el que quedava del 2007 i dos mesos del 2008. En aquest ritme el Pla d'ocupació i els pactes, quan estaran? L'únic que els proposava que diguéssim al Govern és que facin més reunions amb els sindicats i la patronal, mirin de tenir, no un pla estratègic, sinó pactes locals i que els ajuntaments puguin firmar contractes programa, res més que açò. Jo ja no sé què farem en el Parlament, per què serveix aquest parlament? Per fer de portaveus del Govern? Jo mai no havia fet aquest paper i crec que encara que no estigués a l'oposició procuraria no fer-lo. És que es nota massa, quan jo (...) de cada un dels portaveus allò d'alarma i alarmisme, escoltin, les seves intervencions eren fotocòpies, basta que en parli un. No se n'adonen que són fotocòpia un portaveu de l'altre? A mi em sap greu, però els ho he de fer veure perquè sembla que vostès no en són conscients.

La resta, i ja per acabar, Centre Nacional de Formació. Les especialitats formatives es varen proposar per aquest conseller l'any 2006, es va adjudicar i es va executar el 2007 i han quedat dos mesos de feina. Jo l'únic que deman és que en aquest moment i davant la situació laboral que hi ha i que vostès han reconegut per fi, el Sr. Melià ha dit fins i tot que efectivament, hi ha una situació un poc alarmant, estic content que ho hagin dit, no ens ha de fer por, jo crec que tenim les eines per agafar i contrarestar aquesta situació. I aquestes eines, quines són? Una, que el Govern inverteixi, no els haurien de donar coartades perquè retardin, és un compromís del Govern venir al Parlament i dir, escoltin, açò és el programa d'inversions, açò són les dates i açò són les millores en l'ocupació. Açò és un compromís, aquesta alta institució de la democràcia i de la comunitat autònoma, que no és el Parlament, que és el Govern, el Parlament li ha de demanar que ho faci, que ho digui, que es comprometi davant vostès i davant nosaltres, davant tots. Açò és el més elegant, positiu i democràtic. Jo crec que se'ls demanava molt poc esforç i crec que ningú del Govern no s'enfadarà amb cap diputat ni portaveu que els donen suport i que el varen elegir perquè els demanin aquestes coses.

En definitiva, em sap greu, no per vostès, em sap greu pel Parlament, perquè facem com a diputats i com a institució, la primera i la més important institució de les Illes Balears, aquesta deixadesa d'encomanar-li feina al Govern, de comprometre-nos amb el Govern i, sobretot, de defensar allò que nosaltres hem de defensar, i no és el Govern, són els ciutadans i, sobretot, els que no tenen feina.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Huguet.

Procedim a la votació. Votam.

Sí 28, no 30.

IV. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3519/08, presentada pels Grups Parlamentaris Popular, Socialista, BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Unió Mallorquina i Mixt, relativa a actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública.

I passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 3519, presentada pels grups parlamentaris Popular, Socialista, BLOC per Mallorca i PSM-Verds, Unió Mallorquina i Grup Mixt, relativa a actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública.

El desenvolupament del debat, com vostès sabran, senyores i senyors portaveus, va ser acordat per unanimitat a la Junta de Portaveus de dia 23 d'abril. Per tant, per fixar posicions els diferents grups tenen un temps de deu minuts i serà de menor a major.

Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Mayans.

Sr. Mayans, es divideixen el temps? Doncs té cinc minuts.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Repassar la curta per ara, però intensa història de la Llei de l'habitatge seria molt interessant, però crec que en primer lloc els escassos minuts no m'ho permeten i en segon lloc, crec que a dia d'avui el que toca és certificar la seva aprovació o el seu tràmit positiu i esmentar de manera general els aspectes que tots esperam que siguin també positius. Positius en el sentit que la gent de la nostra comunitat, tots, la gent que necessita un habitatge de manera urgent i assequible, mitjançant aquesta llei tinguin més facilitat, almanco que donem les passes en el sentit correcte.

I de manera general i ja entrant un poc en matèria, he de destacar alguns dels aspectes tal vegada més importants d'aquesta iniciativa que serien els següents. Dóna més participació als ajuntaments i als consells, els dóna la possibilitat de fer dos informes vinculants i diferents processos o etapes en la seva tramitació, respectant també d'una manera important les seves competències. Es demana també un dictamen a l'òrgan ambiental corresponent, mitjançant una memòria ambiental que analitza la incidència d'aquestes normes subsidiàries puntuals. No és el tràmit complet de l'avaluació d'impacte ambiental, però almanco cobreix mínimament l'expedient. Aspecte fonamental també de la iniciativa legislativa és el compromís per part del Govern, això també és molt important, de fer un estudi a cada municipi, cada municipi com tots sabem és un món diferent, de quina és la necessitat d'habitatges protegits en el seu àmbit territorial, i

complementari a aquesta mesura és també el compromís de dotar d'infraestructures totes les edificacions que allà es facin. També a la vegada redacta conjuntament amb els ajuntaments aquestes normes subsidiàries de cada municipi. És a dir, s'ajunten qui té més coneixement de l'àmbit territorial, que són els ajuntaments, amb qui té la potestat per desenvolupar la iniciativa, que és el Govern. Crec que és una bona mesura.

Jo crec que igual d'important a dia d'avui semblen, una vegada vist el que ens pot oferir aquesta llei, els criteris interpretatius d'allò que diu la pròpia llei. És a dir, és molt important la llei, però també ho són els criteris interpretatius que varen firmar tots. La llei estableix uns requisits i unes normes que dicta la llei per aplicar, però els criteris interpretatius diuen com s'han d'aplicar aquestes normes i amb quins condicionants i sobretot amb quines prioritats. Una diferència vital és que hi ha possibilitat del desbloqueig d'aquesta normativa, és la definició clara d'on s'ha d'aconseguir el sòl per fer habitatge protegit, deixant clar que només es farà a rústic, una vegada esgotat l'urbà i l'urbanitzable, principal discrepància -crec que és públic- no només d'alguns grups polítics, sinó també dins el propi equip de Govern.

Per acabar jo faré una reflexió en veu alta. No és altra que si aquesta proposta podrà ser efectiva al cent per cent, si té els condicionants dels creixements màxims establerts pels plans territorials, o si alguns municipis tot el creixement que permet el pla urbanístic l'absorbirà alguna promoció d'habitatge protegit. Per cert, estarem vigilants per veure com acaben les demandes a l'Ajuntament de Palma respecte d'aquest tema. Tot això és teoria i reflexions sobre el possible i desitjat efecte positiu de la llei. Però el que toca ara és posar-se a fer feina, sobretot i principalment a qui té responsabilitats de Govern.

Una darrera reflexió, no estaria malament que aquesta llei estigués completada o seguida d'iniciatives per fomentar de manera definitiva el lloguer. La veritat és que no quedaria tan coixa, animar per una banda i incentivar els propietaris i promotors, donar-los seguretat, tranquil·litat i suport jurídic per fer front a aquests lloguers. Per altra banda, potenciant que els llogaters ocupin els nombrosos habitatges que segurament a dia d'avui ja estan buits, bé perquè no s'han pogut vendre o per altres circumstàncies degudes a la situació econòmica actual. Vaig introduir també una esmena per solucionar el requisit poblacional que establia 10.000 habitants per a l'aplicació d'aquesta llei. Així, totes les illes podran acollir-se també als teòrics avantatges d'aquesta llei.

Jo crec, i acab, que la proposició de llei és l'esforç de tots, l'esforç de tots els que la firmen, que no són els mateixos que varen sortir a la foto, però això és secundari, ja que la foto és per a un dia i, com dic sempre, la firma queda per sempre. De fet, Sra. Presidenta, el text firmat davant les càmeres i que avui es passa a aprovació a ple, no porta la firma de tots els portaveus, falta la firma de qui els parla, el text de ponència sí que el firmarem tots els portaveus de grups polítics i agrupacions parlamentàries.

En definitiva, esper que l'esforç de tots, també de l'Ajuntament de Palma, es tradueixi a trobar solucions per a tots.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. La Sra. Suárez té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Efectivament, avui debatem la presa en consideració de la proposició de llei relativa a actuacions urgents destinades a l'obtenció de sòl per a habitatges de protecció pública. Aquesta proposició deriva del projecte de llei de mesures urgents presentat pel Govern fa uns mesos, l'esmena a la totalitat del qual, defensada pel Partit Popular, va ser discutida en aquesta cambra el febrer passat.

S'ha fet un esforç per totes les parts per tal d'arribar a un consens entre tots els grups parlamentaris. Aquest text és, per tant, el resultat d'un llarg viatge, no tant pel temps transcorregut, sinó pel camí que s'ha seguit. Tenim clar quins han estat els companys de viatge des de la preparació del full de ruta i quins els que han pujat a l'autobús en el darrer moment en quedar-se sense xofer i sense mitjà de transport.

Per al nostre grup resulta fàcil defensar aquesta proposició de llei, perquè els arguments bàsics que exposàvem el passat dia 26 de febrer continuen tenint vigència avui. Quatre qüestions, des del nostre punt de vista tant el context polític, compromís del Govern de fer efectiu el mandat estatutari i constitucional del dret a l'habitatge, com el context social, situació objectiva de la dificultat d'una part molt important de la població per accedir a un habitatge, com l'econòmic, alentiment econòmic marcat per la crisi hipotecària i la disminució important del sector de la construcció, justifiquen aquesta norma. En segon lloc, estam d'acord amb els objectius i mecanismes d'aquesta llei. En tercer lloc, i com ja assenyàvem, aquesta llei ni permet ni permetia una urbanització indiscriminada en sòl rústic, ni tampoc no envaïa ni envaeix competències de les administracions locals.

Finalment, feim una valoració positiva dels probables efectes d'aquesta llei, posar a l'abast de la població habitatges a preus assequibles, animar una possible baixada dels preus de l'habitatge lliure, mantenir un ritme raonable del sector de la construcció i els llocs de feina corresponents, tot això des d'una política assenyada de consum de territori, que garanteixi les competències d'ajuntaments i consells i amb mecanismes de transparència durant tot el procés.

Dèiem fa un moment que aquest text és el resultat d'un consens. En aquest sentit ens resulta remarcable, i en volem deixar aquí constància, la gran cintura política de l'oposició. Per preparar aquesta intervenció hem llegit amb deteniment les intervencions de la Sra. Cabrer i del Sr. Mayans quan plantejaven l'esmena a la totalitat de la proposició de llei del Govern i oferien un text alternatiu i hem estudiat atentament els canvis introduïts a la llei per la iniciativa del Partit Popular. A la vista de tot això, nosaltres ens feim algunes preguntes que són

les següents: per què aquesta llei amb aquests canvis ja no serà i cito textualment “una destrossa territorial, econòmica i jurídica”? Per què aquesta llei ja no incidirà negativament dins el mercat immobiliari? Què queda dels informes jurídics que assenyalaven que es vulnerava la Constitució Espanyola, l'Estatut d'Autonomia, la normativa comunitària i que justificaven fins i tot un recurs d'inconstitucionalitat? Què hi ha de l'atemptat contra les competències urbanístiques i d'ordenació del territori de consells i ajuntaments que deien que provocava aquesta llei? Sr. Mayans, l'ampliació d'un mes del termini per a l'elaboració d'informes d'impacte ambiental garanteix que ja no es vulnerarà la normativa europea d'avaluació d'impacte ambiental? On queda la protesta per l'obligatorietat del dictamen previ del Consell Econòmic i Social?

Ja no és, Sra. Cabrer, un *bodrio* el fet dels informes, dels possibles informes contradictoris entre ajuntaments i consells? No estiguin vostès per parlar d'aquesta qüestió, però ja no hi haurà *pelotazos* amb aquesta llei, ja no els preocupa a qui beneficia aquesta llei, ja no es fomenta la inseguretat jurídica? Recomano molt detingudament la lectura del debat del 26 de febrer passat.

Aquest recordatori ens du a una reflexió: les modificacions introduïdes pel Partit Popular, i supòs que acceptades pel Sr. Mayans en aquesta llei, no canvien de forma essencial aspectes bàsics que varen ser criticats amb desmesura injustificada, i jo afegiria que amb moments de mala educació i frivolitat notable, en aquesta cambra. Estaria bé sentir avui quina és la seva opinió al respecte, si bé també entendria un silenci coherent seguint els consells del poeta, de Claudio Rodríguez: “*Callando cuando se ha recordado mucho*”. Dit d'una altra manera, l'oposició feia simple demagògia partidista amb el projecte de llei presentat pel Govern i oblidava l'objectiu fonamental: la urgència de construir habitatges a preu assequible per a ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

Permetin, per tant, que expressi els nostres dubtes raonables sobre la voluntat de fons, que no de forma, la voluntat de fons de consens de l'oposició. En aquest sentit, crec que no és una anècdota menor que el dia després de la foto del consens les primeres declaracions del portaveu balear del Partit Popular, Sr. Ramis, fossin per lamentar que el futur d'aquesta llei no estigui clar; les declaracions d'avui de la Sra. Estaràs ... -sí, ja acabo, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

A part d'acabar, que s'ha d'acabar pel temps, és que es va acordar a la Junta de Portaveus, tal vegada vostè no hi era, que no es podia entrar amb altres partit i tal, ha de fixar la posició del seu grup, dir per què vota la proposició.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Per concloure, per tant, reafirmam que estam on ja estàvem fa uns mesos i que ens satisfà que s'hi hagi afegit l'oposició. I som donant suport a una llei que estam segurs que permetrà construir milers d'habitatges a preu assequible per als ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears i contribuïm alhora a la sostenibilitat territorial i econòmica del país.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Per part del Grup Unió Mallorca, el Sr. Bartomeu Vicens té la paraula.

EL SR. VICENS I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Jo, el grup, el portaveu del Grup d'Unió Mallorca venim aquí bàsicament per ressaltar un fet crec que positiu i per parlar de coses positives i d'una satisfacció que tenim de poder avui votar una llei conjuntament amb tots els partits, que, deixant per damunt, demagògies o fins i tot interessos partidistes, ens hem posat d'acord, baldament sigui amb uns mínims, ens hem posat d'acord amb impulsar una proposta. Només això crec que és una bona notícia, perquè, a més, dona estabilitat a la llei.

Ja vàrem parlar a un moment determinat que va néixer aquesta llei per un problema que crec que tots hi estam d'acord, de manca de sòl, un problema greu que, a més, s'hi afegia que aquest sòl, que és poc, és molt car i que només hi podia accedir determinat segment de la població. Tot això va fer que el Govern a un moment determinat, acomplint les seves obligacions constitucionals, legals, estatutàries, de facilitar aquest exercici real i efectiu del dret dels ciutadans, que quan parl de real i efectiu vull dir real i efectiu, volia fer una cosa que sortís d'un dret teòric, que ja teníem, constitucional, estatutari, Llei de règim local, Llei del sòl, és a dir, més lleis damunt el paper no feien falta, sinó un dret real i efectiu.

Això va ser la gènesi del primer projecte de llei, que també ja vàrem dir que era un tema transitori fins que ajuntaments i societat poguessin fer efectius els nous condicionaments de la Llei del sòl i de la Llei del règim local quant a la cessió del 30% de sòl per fer HPO. Com que això no podia ser efectiu en un termini curt, era important poder dur a terme tota una sèrie de mesures, recordant que a principi de legislatura es parlava que havia de ser la legislatura de les persones, idè és evident que un dels principals problemes que tenen les persones avui és el tema de l'accés a l'habitatge.

Per diferents raons el projecte de llei s'ha convertit avui en una proposició no de llei. Té avantatges i té inconvenients. És vera que també els factors econòmics hem de resoldre que també han canviat; o sigui, des que es va començar a parlar del projecte de llei fins ara, a causa de la desaceleració econòmica, és vera que hi pot haver més accés a sòl urbà urbanitzable, i fins i tot a habitatges o promocions acabats; jo crec que fins i tot, dissortadament, arribarà el moment que amb entitats de crèdit que tinguin execució d'hipoteques pendents també es pot arribar a acords. És a dir, crec que el que s'ha perdut per una

banda en executivitat, en eficàcia, es pot guanyar amb l'esforç que ens ha demostrat que pot fer el conseller amb mesures puntuals a llocs aquí on hagi més oferta i més possibilitat d'obtenir sòl.

Des d'aquí volem fer un reconeixement a la labor concretament del conseller d'Obres Públiques per, primer, haver fet un projecte que en el seu moment és innovador i que era complicat, això des del primer moment ho vàrem reconèixer, perquè les circumstàncies són complicades, és haver superat una autèntica carrera d'obstacles amb travetes incloses amb la seva capacitat de diàleg amb totes les forces polítiques, i també agrair a totes les forces polítiques, inclòs el Partit Popular que en aquest cas estava a l'oposició, que tots hem fet renúncies, perquè quan s'arriba a un consens tan ample es fan renúncies, però s'han fetes per fomentar aquest acord comú i aquest interès general. Aquest projecte retirat, el que perd en executivitat i en eficiència o eficàcia, guanya en consens i guanya en estabilitat i en participació institucional, és a dir, els consells participaran més i els ajuntaments -hem de ser positius en aquest sentit-, i el meu grup volia posar avui especial accent en això, en el fet que quan hi ha voluntat, quan hi ha esforç es pot arribar a acords. Demanam al Govern que ho tramiti i que faci el possible per dur-ho..., que ho executi en el més breu temps possible, que es facin aquests habitatges, que la gent hi pugui accedir, i aquest dret de l'habitatge no només sigui un dret teòric, que està damunt les lleis orgàniques i a les lleis marc, sinó que també sigui un dret real a què puguin accedir tots els ciutadans i les ciutadanes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyors i senyores diputats, ens ocupa avui una iniciativa legislativa que deu tenir pocs precedents en aquesta cambra: una proposició de llei firmada per tots els grups. Allò primer que hem de valorar, per tant, és el consens assolit entorn d'un text normatiu d'aquesta importància.

Com saben tots els diputats i les diputades aquest text no va néixer en la seva primera versió com una proposició de llei; era un projecte de llei remès pel Govern i que ja havia superat el tràmit d'una esmena a la totalitat. El projecte, però, es va retirar per fer possible allò que tenim avui, un text amb el suport del conjunt de la cambra. Al tractar-se d'un text que afecta qüestions tan importants com la política d'habitatge i l'ordenació del territori aquesta unanimitat és una bona notícia i allò primer que convé destacar.

El procés pel qual s'ha arribat a aquest text de consens ha estat llarg, potser fins i tot ha estat tortuós, i ha anat acompanyat d'un debat polític de molta intensitat. Allò important és, però, el resultat final, un resultat final que des del Grup del BLOC per Mallorca i PSM-Verds apreciam especialment en la mesura que recull bona part de les posicions que hem vengut defensant d'ençà que vàrem conèixer els primers esborranys del text. En aquest sentit valoram positivament que el text final elimini la possibilitat que les reserves estratègiques de sòl de què parla la llei facin ús a Mallorca de les àrees de transició (...), i que la utilització de sòl rústic, que sempre té el caràcter de darrer recurs, quedi reduïda, quedi circumscrita a les àrees de transició de creixement. De manera molt especial valoram que aquestes operacions per a l'obtenció de sòl per a habitatge de protecció pública es facin sense contemplar excepcions al que estableix el Pla territorial respecte de les perspectives de creixement.

Els plans territorials són unes peces bàsiques de l'ordenació territorial de les nostres illes. Constitueixen la plasmació de la voluntat d'ordenar el creixement i subjectar-lo a criteris de sostenibilitat. Com no podia ser d'una altra manera poden ser revisats en funció de les necessitats i prioritats que dicti l'interès de tots. Nosaltres entenem que revisar el que es trobi que s'ha de revisar és un procediment més raonable que anar per la via de les excepcions. Diré de passada que en el cas de Mallorca la revisió del Pla territorial està en marxa i que des del BLOC n'esperam un pla que sigui al mateix temps més proteccionista i més atent a les necessitats d'habitatge de protecció pública.

No voldria fer una intervenció sobre una llei d'habitatge parlant només de sòls d'harmonització de creixement o de límits al Pla territorial. No podem perdre de vista la greu situació que pateixen milers de ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears pel que fa a l'accés a l'habitatge. Al debat anterior, al debat d'esmena a la totalitat, ja vaig donar algunes xifres que conformen una realitat difícil que ara basta que recordi molt ràpidament. Hi ha, d'una banda, la realitat dels preus, que posen l'habitatge molt lluny de les possibilitats de molts de ciutadans, o que els carreguen amb un esforç desproporcionat. Els preus de l'habitatge han pujat un 65% a les Illes Balears en el darrer sexenni, i se situen per davant de mitjana dels 1.000 euros el metre quadrat, dels més cars de l'Estat. L'esforç de les famílies és desproporcionat; a les Balears el percentatge del salari que absorbeix la quota mensual compromesa és de prop del 69%, àmpliament superior a la mitjana estatal. Aquest esforç encara és més insuportable en el cas dels nostres joves: un 83,5% de la seva renda familiar, que ascendeix al 94% entre el segment femení i al 113% en el cas dels joves entre 18 i 24 anys. Hi ha també, al mateix temps, la realitat de la greu mancança d'habitatge de protecció pública. Per cada 1.000 habitants a les Illes Balears tenim 0,4 habitatges de protecció pública finalitzats, una xifra que ens situa a la cua de l'Estat, molt lluny del nivell d'altres comunitats autònomes. És davant aquest estat de coses que hem d'actuar.

Nosaltres pensam que aquesta llei ho fa, actuar davant aquest estat de coses, i que ho fa de manera positiva. Cal, però, que en el dia que admetem a tràmit aquesta proposició facem molt d'èmfasi en la idea que la política d'habitatge requereix moltes altres actuacions; algunes ja les està fent el Govern, que també en això té el nostre suport.

Des del Grup del BLOC i PSM-Verds, però, volem recordar la necessitat de fer polítiques d'habitatge decidides i a l'alçada de la importància del problema. Cal donar a l'habitatge de protecció pública tota la prioritat a l'hora de definir polítiques urbanístiques i d'ordenació territorial. Cal actuar tant com sigui necessari i possible sobre sòl urbà i sobre allò que ja està construït. Calen també polítiques que tinguin l'objectiu de fer sortir al mercat els habitatges buits que existeixen; a les Balears hi ha més de 80.000 habitatges buits, això són dades de l'INE, Institut Nacional d'Estadística, de l'any 2001, i per tant dades que segurament s'haurien d'actualitzar a l'alça; aquests 80.000 habitatges buits constitueixen un luxe que, com a societat en què l'habitatge és una de les primeres preocupacions ciutadanes, no es podem permetre; no oblidem aquell principi consagrat per la Constitució de la funció social de la propietat.

Ens felicitem, en definitiva, del text presentat a la Cambra amb el suport de tots, i esperam aprofundir en la línia cap a la qual apunta: defensar el dret de tothom a disposar d'un habitatge i protegir al mateix temps el territori. Són dos objectius centrals, estratègies per al nostre futur, la nostra cohesió social i la nostra qualitat de vida; no tenen per què ser incompatibles i no ho seran si tenim prou consciència que un i altre són centrals i imprescindibles.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltíssimes gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Por evidentes motivos procuraré ser lo más breve posible en mi intervención. Empezaré, como bien saben suelo comenzar mis intervenciones en un debate, cuando la complejidad del debate lo aconseja, estableciendo la naturaleza y las circunstancias de ese debate, y en este caso, además de por la costumbre, me resulta obligado por la naturaleza del asunto, ya que no conozco precedentes de la tramitación parlamentaria que estamos siguiendo, y es bueno saber y decir qué ha pasado con el trámite de esta ley para que pueda quedar constancia de lo mismo en el *Diario de Sesiones* de esta cámara.

Como es sabido el Gobierno presentó un proyecto de ley de medidas urgentes para obtención de suelo destinado a viviendas de protección pública que fue objeto en su momento de una enmienda a totalidad que se debatió en el pleno de 26 de febrero de 2008, discutiéndose dos modelos alternativos para solucionar el problema de la vivienda, el presentado por el Gobierno y el presentado por el Grupo Parlamentario Popular en su enmienda a la totalidad, partiendo el modelo que presentó en aquel momento el Grupo Parlamentario Popular de un diagnóstico según el cual el problema se debía a la subida de los tipos de interés i a la crisis del sector inmobiliario, y pretendía actuar sobre la demanda de viviendas asegurando los tipos de interés a costa de la comunidad autónoma de las Islas Baleares. Dicho con otras palabras, se pretendía mantener de forma más o menos artificial los bajos tipos de interés mediante subvenciones. Sin negar que eso pueda ser una medida puntualmente interesante, la alternativa del Gobierno pretendía atacar el problema de lo

que entendemos que era su raíz, solventar la falta de suelo urbanizado útil para construir vivienda a precio asequible.

Pues bien, descartada la alternativa del Partido Popular tras el debate, quedó la vía libre para la tramitación parlamentaria del proyecto de ley con una peculiaridad, y es que al haberse presentado por el Grupo Parlamentario del Partido Popular como enmiendas parciales el proyecto de ley, perdón, la enmienda a la totalidad despiezada, esto nos daba un problema a nivel parlamentario que todos hemos visto y comentado, y es que las enmiendas presentadas no guardaban una coherencia directa con la ley que se tramitaba aquí, sino que guardaban la evidente coherencia con su enmienda a la totalidad. Claro, de ese modo es especialmente importante que el escenario de diálogo a partir de ese momento pasaba a ser un escenario de diálogo extraparlamentario y no parlamentario, puesto que en vía parlamentaria era difícil aproximar las enmiendas presentadas al proyecto de ley, y así pues entramos en un escenario extraparlamentario.

Me consta el empeño del Sr. Conseller, que radicaba en que la ley tuviera unanimidad, una unanimidad hasta el momento inaudita en esta comunidad autónoma por lo que respecta a leyes de incidencia en el territorio, y ésta de alguna manera también lo tiene. ¿Cuáles eran los obstáculos para la unanimidad? Bien, por parte de los grupos que damos apoyo al Gobierno con absoluta unanimidad presentamos unas enmiendas parciales que habíamos firmado para su presentación el 4 de febrero de 2008; por tanto no había ningún problema por ese lado. Pero curiosamente ese mismo día que presentamos los grupos que damos apoyo al Gobierno (...) las enmiendas parciales el 4 de febrero, en el debate de política general del Consell de Mallorca se aprobó una propuesta que aceptaba la construcción de vivienda protegida en urbano, urbanizable y en suelo rústico calificado como área de transición de crecimiento, y que fue aprobada por unanimidad por todas las fuerzas políticas. Creo que eso realmente es lo que marca un punto de inflexión. Consta a todos que el proyecto del Gobierno se esforzaba siempre en disponer de acuerdo con los consells y ayuntamientos y, de hecho, recogía dictámenes vinculantes de dichas instituciones para su aplicación, de modo que, aunque no se hubiera recogido en la ley la modificación propuesta por el Consell de Mallorca, vía dictamen vinculante se habría aplicado en la realidad. Lo digo para que una vez más se vea que había muchos modos de llegar al fin previsto aunque no hubiera la unanimidad con esta ley. Pero el empeño del Sr. Conseller era la unanimidad.

No obstante todo eso hay que recordar que la inminencia de la campaña electoral y la presencia de sus -llamémoslo así eufemísticamente- elementos y efectos colaterales, ciertamente dificultaba establecer escenarios de acuerdo, por lo que hubo que esperar a que pasaran las elecciones y sus inmediatos efectos para comenzar la larga marcha hacia la unanimidad. Para los grupos que damos apoyo al Gobierno no existía ningún problema reglamentario para mejorar el proyecto de ley incorporando la mejora acordada en el Consell de Mallorca por unanimidad, era muchas y variadas las alternativas de que disponíamos para llegar al fin deseado, y en su momento yo expuse algunas tanto de carácter parlamentario como extraparlamentario pero, como he dicho, la prioridad del conseller no era tanto aprobar la ley cuanto antes sino con el máximo apoyo, partiendo de la consideración de que no había

ninguna cuestión de fondo que nos debiera enfrentar a partir del acuerdo de 4 de febrero del Consell de Mallorca. De ahí que no hubiera prisas en convocar la ponencia hasta que no hubiera pasado la resaca electoral en la espera de que pudieran concentrarse los esfuerzos en la negociación sin interferencias ajenas al proceso.

A la vista de que no se acababa de entender demasiado bien lo que estaba pasando y de que existía una cierta confusión en la opinión pública acerca del trámite de la ley, decidí en un momento determinado poner en conocimiento de la opinión pública qué es lo que pasaba con el trámite de la ley y cuáles eran nuestras intenciones, y para ello el lunes 7 de abril comparecí ante los medios de comunicación e informé de lo que estaba pasando e iba a pasar, con la finalidad de despejar las incertidumbres de la opinión pública i tranquilizar a cuantos esperan con impaciencia la aprobación de la presente ley. Dije que pese a que la ley estaba en trámite parlamentario se había tenido contactos con sectores afectados y que se iban a seguir teniendo contactos tanto con sectores afectados como con el Partido Popular. Añadí que la ley se aprobaría por unanimidad con el Partido Popular también, y que esa aprobación se llevaría a efecto el día 6 de mayo. Realmente si alguien hubiera revisado el calendario parlamentario hubiera visto que solamente era posible hacerlo el 6 de mayo por la vía que estamos siguiendo ahora. Pues bien, finalmente el 16 de abril acordamos esa unanimidad, nueve días después. Claro, yo recuerdo ciertamente la cara de escepticismo de los asistentes a aquella convocatoria cuando decía que sería por unanimidad, no había mucha confianza realmente en lo que decía, pero bueno... A partir de ahí se decide la convocatoria de la ponencia parlamentaria para el día 16 de abril y comienza la cuenta atrás.

La tarea del Sr. Conseller va a ser de tremenda importancia, hasta conseguir ese acuerdo unánime tanto de los sectores afectados como del Partido Popular, que se concreta en los pactos de 16 de abril por los que acordamos la presentación de esta proposición de ley con acuerdo unánime de todos los grupos para su aprobación por lectura única el próximo 6 de mayo.

Debo reconocer que el proceso vivido por esta ley, si bien no ha sido de grandes dificultades por el fondo de la misma, sí que ha sido interesante por su tramitación. Digo que no ha tenido grandes dificultades por cuanto el texto que traemos para su toma en consideración es semejante al que se presentó por el Gobierno; y digo que ha sido apasionante porque los avatares que acabo de relatar nos sirven para añadir a la capacidad técnica del Sr. Conseller demostrada en la redacción de la ley un considerable plus de habilidad política demostrado en su trámite. Naturalmente que ha habido negociaciones con diferentes posturas, y de todos es conocido que el 16 de abril, cuando estaba a punto de ver la luz el acuerdo unánime, justo en el momento del parto hubo sus más y sus menos; se hicieron muchos comunicados de prensa por todos los grupos excepto por el nuestro, excepto por el nuestro, planteando que todo el mundo había puesto dificultades para esa ley. Nuestro grupo no se ufana de haber puesto dificultades para que la ley saliera adelante; al contrario, si de algo estamos orgullosos es de haber posibilitado acuerdos, y como además del apellido que lleva pues la criatura se nos parece, pues más o menos estamos razonablemente satisfechos.

Cierto es, y lo digo de cara al futuro y por las frases que se han dicho aquí, que esta ley no agota la política de vivienda de este gobierno, ni mucho menos, pero que es un paso muy importante en ese camino. Nuestro grupo parlamentario no ha puesto ni pondrá ninguna dificultad para que haya vivienda protegida asequible; no hemos hecho manifestaciones públicas en contra de opiniones de otros grupos políticos más allá de lo exigido por el debate parlamentario. El Partido Socialista es un partido de gobierno, insisto, de gobierno, y de consensos; somos conscientes de que cada consenso implica una renuncia, es cierto, no hay consensos con posiciones inamovibles, esto lo hemos (...) desde el principio, pero llegaremos a todos los consensos necesarios y, a la vez, a los imprescindibles para conseguir lo que nos están pidiendo los jóvenes, que es vivienda asequible ya. Por eso nuestro voto será sí y, añadido, sin ningún reproche, ni muchísimo menos, a ningún grupo político. Cada uno ha defendido su posición como mejor ha sabido y todos hemos hecho renunciaciones.

El éxito de la ley será un éxito de todos. Por eso acabo mi intervención como lo estoy haciendo, dando las gracias a todos los grupos que han hecho lo posible para que esta ley salga adelante. Nada más, Sra. Presidenta.

(Petit aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Pel Grup Parlamentari Popular el Sr. Pastor té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bé, la veritat és que aquests darrers dies hem anat canviant de parer a l'hora d'intervenir en aquest plenari, perquè una de les coses que segurament sempre hem mantengut ha estat el gran acord, la unanimitat que hi va haver signant totes les formacions polítiques i tots els partits polítics que representen la Cambra aquest gran acord.

De totes formes avui aquí a la tribuna, perquè ho volem fer constar, volem expressar el nostre malestar des del Partit Popular amb certes afirmacions que s'han fetes amb el nostre grup. En primer lloc, primer ho vull fer, vull agrair la intervenció del tots els grups excepte de la de la Sra. Suárez, i també vull agrair tant al Sr. Moragues com al Sr. Carbonero els moments que vàrem tenir de negociació perquè la veritat és que va fer molt bon negociar i al final jo crec que va ser un bon acord.

Vull expressar aquest sentiment de molèstia per part del Partit Popular perquè jo crec que durant aquest temps, i sobretot el dia de la negociació, vàrem donar mostres d'una gran responsabilitat. Va ser un matí de negociació; la presidenta del grup parlamentari ens va demanar que intentàssim arribar a un acord amb el Govern sobre una llei que era important i que era necessària, i que nosaltres anàvem anunciant que havia de sofrir una sèrie de canvis. Durant el matí vàrem aconseguir major protagonisme per als ajuntaments, està present no només en els informes vinculants sinó també està present a l'hora de prendre les decisions de quins serien els terrenys més adequats per adquirir, i també vàrem aconseguir, llevant part de la norma territorial número 9, que també poguessin tenir aquest sòl lucratiu els ajuntaments, que és el 20% també del sistema general, que abans no existia.

Vàrem aconseguir amb aquest acord també intentar donar una passa més per evitar aquesta crisi immobiliària del sector que existeix, intentant que en aquest concurs també poguéssim premiar aquestes empreses petites dels nostres pobles o municipis i també aquestes empreses locals. També que hi hagués un pla d'equipaments d'infraestructures i que hi hagués també un estudi de necessitats que tendrien els ajuntaments.

Vàrem veure ahir que després d'aquest acord a què havíem arribat el matí, havíem arribat amb el conseller, aquí on realment una de les grans coses i més importants que s'aconseguien era l'equilibri territorial, que tots els ajuntaments fossin tractats per igual sense cap tipus d'excepció, a què havíem arribat a les 2,30, a les 6,15 de l'horabaixa per part del Govern i per part de tots els grups polítics se'ns comunicava que no es podia complir. El Partit Popular tenia molt bo de fer aixecar-se de la taula de negociació: "si no es pot complir l'acord, si vosaltres no podeu mantenir la paraula, rompem les negociacions". Però nosaltres vàrem manifestar que el nostre objectiu no era tenir més creixement, el nostre objectiu era tenir equilibri territorial, i tant ens anava bé cap amunt com cap avall, el que volíem era un tractament igual per a tots els ajuntaments. Al final es va arribar a un acord, disputes entre membres del pacte però es va arribar a un acord. Per tant va ser un acord important.

L'endemà matí vàrem rebre la denúncia que l'únic que havíem fet -i ho va denunciar un membre del BLOC- era negociar pels interessos dels ajuntaments del Partit Popular, cosa que també es falsa. Quan es va negociar per als ajuntaments es varen beneficiar els ajuntaments del Partit Popular i es varen beneficiar la resta d'ajuntaments que no són del color polític del Partit Popular. El mateix matí anunciàvem que aquesta llei no podria complir els seus objectius del nombre d'habitatges perquè Palma tenia consumida pràcticament la seva totalitat del creixement. Se'ns va dir que això no era vera, que es podia créixer i que hi havia sòl suficient a Palma per poder créixer. Ahir, ahir, a l'Ajuntament de Palma es presentava un acord, que pareix que també el BLOC hi donava suport, que també tornava a demanar, una vegada més, més creixement per a l'Ajuntament de Palma, fora del gran acord on havien arribat tots els partits que formen aquesta cambra.

Nosaltres, i molt manco jo, no serem els que discutirem la legitimitat d'un ajuntament de defensar o de continuar defensant els seus interessos, però nosaltres, el Partit Popular, quan ens vàrem asseure a negociar ens vàrem asseure a negociar, ens pensàvem, amb el Govern, i quan negociàvem amb el Govern negociàvem també amb tots aquells partits que formen el Govern, i ens pensàvem que si arribàvem a un acord amb els representants que negociaven pel Govern aquest acord es podia complir. Quatre hores després va quedar demostrat que això no era possible.

Però també ens pensàvem que negociàvem amb el Partit Socialista, i que el que diria el Partit Socialista en el Parlament ho diria en el Consell de Mallorca i també ho diria a l'Ajuntament de Palma. El Partit Popular té exactament la mateixa postura que tenia el primer dia: equilibri territorial, i així els ho anunciam. Ens va bé el que vostès diguin, però equilibri territorial, no volem parts i quarts, perquè és cert que l'Ajuntament de Palma pot ser que sigui més important en nombre d'habitants, però res més. La resta d'ajuntaments de Mallorca, des dels més petits als més grans, els d'Eivissa, els de Formentera i els de Menorca, són exactament igual d'importants per al nostre partit.

Nosaltres, senyores i senyors diputats, ens mostrem satisfets perquè aquesta llei sobretot, sobretot, evita el que tenia la llei al principi: construcció a sòl rústic. És vera que aquesta llei continua premiant dos tipus de sòl, el sòl rústic i l'urbà directe, precisament els dos sòls que són menys rendibles per als ajuntaments, i ho explicaré: el sòl rústic interessarà molt manco als ajuntaments que sigui sòl de cessió, perquè si ho fan per urbanitzable tendran moltes cessions i moltes més compensacions per part dels ajuntaments. I el sòl urbà no està imposat a cap tipus de cessions. Això són els dos sòls que es premien.

Notam a faltar en aquesta llei, i crec que això ho hem de corregir, un règim especial per als urbans no consolidats i també per als urbanitzables que serien els sòls més atractius per a no consumir nou territori, avui rústic, i que possiblement seria el sòl ideal perquè estaria pràcticament envoltat de les urbanitzacions per poder construir aquests habitatges. Si nosaltres feim el mateix tractament d'un sòl urbà no consolidat que ell mateix, només fent un projecte d'urbanització i demanar llicència, pot construir habitatge lliure, no li donam cap tipus de compensació perquè li convengui també adaptar-se a aquesta addicional segona, que també permet més edificabilitat, malament anirem. No podem condemnar un sòl urbà no consolidat a fer un tipus de cessions de pràcticament més del 50% de cessions, quan la pròpia llei l'empara que no ha de fer cap tipus de cessions.

Anem a pensar-nos-ho, anem a veure si som capaços durant aquests dies d'arribar a qualche tipus d'acord, perquè pensam, primer: s'hauria de consumir el sòl urbà, pot ser que amb aquesta norma sigui atractiu, no ho negam, ho hem corregit, sempre que siguem capaços de posar un pla d'equipaments; hem de pensar que un sòl urbà que existeixi dins l'illa de Mallorca, no conec tant les altres, de 14.000 metres, aproximadament s'hi poden construir 480 habitatges. Això suposa 1.200 habitants a una nova barriada de qualsevol municipi de Palma, amb els suposats inconvenients que també pugui tenir, infraestructures, dotacions escolars, dotacions sanitàries, etcètera. Aquest tipus de sòl, perfecte, és rendible, el tipus de sòl que no serà tan rendible serà l'urbà no consolidat i l'urbanitzable, que per ell mateix, simplement un amb un projecte d'urbanització i un pla parcial i l'altre només amb un projecte d'urbanització, podrà construir habitatge lliure.

De totes formes, el nostre partit va dir que donaria suport, ens alegrem i a més ens alegrem, Sr. President, d'aquest gran acord. Crec que ens sap greu, a més avui se'ns ha dit per part d'una persona que dóna suport, que hi ha hagut partits que han pujat al tren al darrer, varen pujar quan se'ns va convidar; és a dir, vostè, quan ens va convidar, l'endemà ens vàrem reunir i pràcticament amb sis hores vàrem ser capaços d'arribar a acords. Avui, un membre també que els dóna suport, crec que ha tractat, crec que d'una forma molt poc lleial un partit que dóna suport estant a l'oposició. Però bé, vostè tampoc no pot ser responsable de tot, jo crec que ho és, però la veritat crec que hi ha coses que entenem i, a més, per a segons quin tipus de partits i segons quins tipus de persones, se li escapin.

Avui s'ha tractat el Partit Popular, com sempre sol ser costum per a segons qui, d'una forma sectària, que crec que el Partit Popular avui ha donat mostres que és un partit tolerant, que és un partit que està disposat a arribar a acords i que al final, si el que vostès presenten és compatible amb el que nosaltres defensam, i això beneficia els ciutadans, sempre ens trobaran.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

De les intervencions i de les fixacions de posició que hi ha hagut, aquesta presidència entén que aquesta presa en consideració pot ser per assentiment. És així, senyors portaveus?

Doncs, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
